

K otázkám veřejné správy jihočeského regionu

VYDÁVÁ VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH STUDIÍ, o.p.s., Č. BUDĚJOVICE

Konference k udržitelnému rozvoji Evropy

Ve dnech 12. 4.–13. 4. 2012 uspořádala Vysoká škola evropských a regionálních studií v Českých Budějovicích v prostorách Krajského úřadu Jihočeského kraje a DK Metropol další mezinárodní vědeckou konferenci „Udržitelný rozvoj III. – Funkce moderního evropského státu: rozkvět nebo úpadek ve prospěch soukromého sektoru?“, která tematicky navázala na konferenci „Udržitelný rozvoj v evropských regionech“ v roce 2010 a „Udržitelný rozvoj v podmínkách ekonomické krize“ v roce 2011. Konference byla realizována opět ve spolupráci s nadací Konrad-Adenauer-Stiftung Prag a proběhla pod záštitou významných představitelů jihočeského regionu - hejtmana Jihočeského kraje Mgr. Jiřího Zimoly a primátora statutárního města České Budějovice Mgr. Juraje Thomy, mediálním partnerem akce byla MF Dnes. Konference byla dále podpořena Eurocentrem České Budějovice, Europe Direct České Budějovice a Oberbank.

Konference byla určena pro odbornou veřejnost, studenty, pracovníky veřejných institucí, neziskových organizací i představitelů soukromého sektoru. Cílem konference bylo zejména:

1. Zhodnotit současné přístupy k problematice udržitelného rozvoje, které jsou založeny na integraci a rovnováze cílů ekonomických, sociálních, ekologických a environmentálních,
2. identifikovat a analyzovat možnosti dalšího kvalitativního i kvantitativního rozvoje životní úrovně z hlediska současné ekonomické krize,
3. postihnout základní trendy a prognózovat scénáře budoucího vývoje příležitosti a hrozby.
4. problematiku čerpání finančních prostředků z fondů EU, zlepšení kompetencí projektových manažerů škol, pomoc při nalezení problematiky, kterou lze řešit v rámci projektů financovaných z fondů EU.

Konference proběhla v letošním roce ve třech sekcích:

- I. Socioekonomické a environmentální aspekty udržitelného rozvoje – 12. 4. 2012
- II. Politologické a bezpečnostní aspekty udržitelného rozvoje – 12. 4. 2012
- III. Projektový management a fondy EU – 13. 4. 2012.

Po skončení I. a II. sekce byl pro účastníky konference uspořádán koncert, po kterém následovalo neformální společenské setkání všech účastníků a organizátorů konference.

Konference se setkala opět s velkým zájmem laické i odborné veřejnosti, účastnilo se jí aktivně či pasivně téměř 100 účastníků z celé České republiky, Slovenska, Ukrajiny a Ruska. Na konferenci proběhlo více než 50 aktivních vystoupení, z nejvýznamnějších účastníků v roce 2012 vystoupili např. doc. Ing. Marie Dohnalová, CSc. z Univerzity Karlovy v Praze, doc. Ing., Miroslav Kelemen, PhD., brigádní generál v záloze, z Vysoké školy bezpečnostního manažerstva v Košiciach či prof. Valentina V. Pidlisnyuk, Dr.Sc. z Kremenchuk Mykhailo Ostrogradskyi National University z Ukrajiny.

Závěrečným výstupem z konference bude mezinárodní kolektivní vědecká monografie více než 50 autorů, která vyjde na podzim roku 2012. Vzhledem k pozitivním ohlasům účastníků i partnerů konference byl již stanoven termín konání příští konference – 21. 3.–22. 3. 2013, konference bude opět zaměřena na problematiku trvale udržitelného rozvoje.

*Ing. Jiří Dušek, Ph.D.,
předseda organizačního výboru konference
prorektor pro vědu, výzkum a rozvoj
Vysoké školy evropských a regionálních studií, o.p.s.*

P R O M O C E

Tak jako každý rok ukončili studenti VŠERS promoci v měsíci červnu studium na vysoké škole v Příbrami a Českých Budějovicích. Celkem na obou pracovištích naší školy promovalo 203 posluchačů, z toho v Českých

Budějovicích 91 a v Příbrami 112. Vedle studentů oborů Bezpečnostně právní činnost a Regionální studia promovali poprvé i studenti oboru Management a marketing služeb. Z toho v Českých Budějovicích v kombino-

vaném studiu 47 studentů, ve studiu prezenčním pak 44 studentů. V Příbrami 29 studentů v prezenčním studiu a 83 studentů v kombinovaném studiu.

Promoce České Budějovice

Promoce Příbram

Zasedání AS VŠERS

30. zasedání AS VŠERS dne 3. 9. 2012 proběhlo od 9.00 hodin v učebně č. 306 s tímto programem: Projednání a schválení programu jednání. Projednání a schválení aktualizace dlouhodobého záměru rozvoje VŠERS na rok 2013. Projednání a schválení návrhu správní rady VŠERS na volbu nového rektora. Informace o slavnostním zahájení AR – pozvánka na koncert k 80. profesora Pecky a shromáždění k zahájení akademického roku. Různé. Závěr.

Jako hosté byli přizváni zástupci vedení VŠERS doc. Pána a prorektor Dušek. Od předsedy správní rady doc. Dvořáka byla AS doručena žádost o předložení návrhu správní rady na volbu rektora VŠERS na nové volební období. Správní rada navrhla AS za kandidáta na rek-

tora na nové funkční období doc. L. Pánu. K aktualizaci dlouhodobého plánu VŠERS na rok 2013 vystoupil prorektor Dušek a k návrhu správní rady na volbu nového rektora VŠERS k datu 24. 9. 2013 vystoupil doc. Pána. S dalšími návrhy vystoupili v diskusi Ph.Dr. Svatoš, Ph.D. doc. Pekárek, CSc.

Předseda AS předloženou žádost správní rady VŠERS o provedení volby rektora na nové volební období projednal se členy AS a bylo přistoupeno k volbě. Novým rektorem VŠERS se jednomyslnou volbou AS stal s platností od 24. 9. 2012 doc. Pána, Ph.D. Odstupujícímu rektorovi prof. G. Švejdrovi, CSc., Dr.h.c. vyslovil poděkování za jeho dosavadní činnost i podíl na rozvoji VŠERS jak předseda AS, tak i předseda správní rady VŠERS.

*Předseda AS VŠERS
doc. Mgr. Jiří Korostenský, CSc.*

Sociolog, profesor, ale především člověk – Emanuel Pecka

Na slavnostním odpoledni, konaném naší školou u příležitosti 80. narozenin prof. E. Pecky, bude prezentována jeho nejnovější kniha Sociologie politiky a klavírní virtuos Ivo Kulhánek přednese sladby světových mistrů.

O významném člověku se píše nelehko. Mnohé o něm bylo totiž již řečeno, mnohé by mohlo vyznívat jako klišé, leccos jako pouhý výčet životních osudů. Náš jubilant profesor Emanuel Pecka je přesně takovýmto obtížně popsatelným člověkem.

Ale co povídám, opak je pravdou. Vždyť nejlépe a s největší radostí se píše o člověku tak odborně erudovaném, přitom však skromném, přátelském a vpravdě lidském, jakým pan profesor Pecka je a celý život byl. Celé generace jeho studentů mohou potvrdit, a také potvrzují, že právě on jako málokdo se za celý svůj život nezpronevřil zásadě nejen učit, předávat kvalitní poznatky vědy i praxe svým studentům, ale především zásadě vychovávat, formovat, vlastním příkladem ukazovat, kudy vede cesta k správnému chápání světa a společnosti.

V roce 1964 se profesor Peckovi otevřela možnost věnovat se vědě nejmilovanější – sociologii. Pravda, do té doby neměl tento vědní obor u nás zrovna na růžích ustláno, neb byl považován za jakousi buržoazní pavědu, ale postupně si své místo na slunci vydobyl. Jedním z jeho znovuobjevitelů byl profesor Klofáč, kterému se podařilo právě tuto vědu etablovat, a světe, div se, zrovna na Vysoké škole politické v Praze. Právě on si všiml mladého asistenta z Budějovic a přibral ho do svého týmu. Emanuel Pecka zde působil až do roku 1970 a zažil zde zlatá šedesátá léta uvolnění politického, se kterým ruku v ruce šla i volnost ve vědeckém bádání. V té době se tak Emanuel Pecka právě na tomto pracovišti habilitoval prací Americká sociologie politiky a politologie, vedle toho se zasloužil i o výzkum dějin svého oboru a o založení Československé společnosti pro politické vědy.

Následující léta ovšem přestala přát jeho oboru i lidem, kteří s vývojem doby nesouhlasili. Pro své nijak neskrývané kritické názory byl tedy Emanuel Pecka v této době nejen vyloučen z KSČ, ale byla mu znemožněna veškerá vědecká činnost. Velkého ducha však nezastaví. Emanuel Pecka i této době, kdy učil na základní škole, dokázal velkého ducha a skromnost, vždyť moudrý člověk své poslání může plnit i mezi dětmi, jistě si řekl. Sametová revoluce jej ovšem opět zastihla při vědecké práci v Československé akademii věd, kde se věnoval kromě jiného také mírovému odkazu myšlenek Jana Ámose Komenského. Další léta znamenala také návrat k práci pedagogické na katedře politologie Vysoké školy ekonomické. Z té doby se datují i jeho zásadní práce, jakými byly tituly Teorie elit či Politická kultura v ČR.

Nu, uběhla léta a je zde duchodový věk. Jenže moudrých je málo a uplatnění vždy najdou. Profesor Pecka tak trochu symbolicky uzavírá kruh svým návratem do Českých Budějovic a funkcí prvního rektora jedné z prvních soukromých vysokých škol, Vysoké školy evropských regionálních studií. I zde je pilným publicistou a má velký podíl na rozvoji publikační činnosti školy, kdy za připomenutí stojí jeho práce Pozitivismus v české sociologii či Sociologie politiky. Především má ale zásluhu na konstituování této školy jako ne nevýznamného pedagogického, ale i odborného a vědeckého pracoviště. Vědec Pecka sem vložil něco, co nemá kdekdo – humanismus, citlivé vědecké myšlení, odpovědnost vůči studentům. A tím je vědec Pecka především Peckou – člověkem. Jeho studenti vždy hovoří o tom, že studium věd s profesorem Peckou není jen vtlačování si něčeho do hlavy, ale spíše dobrodružstvím poznání, odkrýváním roušek neznámého, snahou o pochopení jevů a vztahů. Zde nepanuje dril, ale laskavý úsměv. A nejen mezi studenty, i mezi přáteli na chalupě ve Vyšším Brodu, i mezi kolegy je profesor Pecka vážen nikoliv povinnou úctou k akademické hodnosti, nýbrž přirozeným respektem k člověku, který mnoho prožil, mnoho vykonal a opravdu moc toho předal.

Pane profesore, Vám s láskou, úctou a respektem k Vaším osmdesátinám.

Vaše Akademická obec a redakce Věci veřejné

Informační a komunikační služby a dostupnost informační infrastruktury

Počítačová síť na naší vysoké škole byla rozšířena na stav 205 pracovních stanic a notebooků (studenti mají přístup ke 102). V současnosti tvoří Windows XP Professional, Windows 7, Office 2007 a 2010 většinu osobních stanic a notebooků. Veškerý software na všech PC je legální. Centrálně je celá síť řízena 6 servery. V roce 2011 byl spuštěn virtuální server Proxmox, nakoupeno 50 notebooků, k upgradu hardware 13 pracovních stanic na procesor i5 s 6GB operační pamětí a k instalaci open-source operačního systému na vybrané stanice (dual boot Windows a GNU Linux).

Internetové připojení v Českých Budějovicích je zajištěno kapacitou 29 Mbps optickým kabelem k síťovému uzlu Jihočeské univerzity počítačové sítě národního výzkumu a vzdělávání CESNET 2. V Příbrami je připojení o kapacitě 10 Mbps pomocí poskytovatele Internet PB. Školní síť je dále šířena pomocí centrálně řízené bezdrátové sítě, která je tvořena přístupovými body značky Cisco a Mikrotik. V roce 2011 došlo k navýšení rychlosti v Příbrami na současných 10 Mbps a nákupu 3 přípojných bodů značky Mikrotik.

Informační systém Moggis (is.vrsers.cz) umožňuje vedení celé agendy VŠ. Poskytuje internetové webové rozhraní pro studenty (ale i pro učitele, uchazeče...) na úrovni systémů implementovaných na vysokých školách. V roce 2011 došlo k jeho pravidelné aktualizaci.

Další významné systémy pro studenty, přednášející, zaměstnance a atd. jsou:

- Webová prezentace Vysoké školy evropských a regionálních studií (<http://www.vrsers.cz>). V roce 2011 se prováděly přípravy na spuštění nové prezentace.
- Systém elektronické výuky E-learning. Hlavně se plně osvědčuje především u přednášejících u kombinovaného studia. V roce 2011 došlo k jeho pravidelné aktualizaci.
- Knihovní systém Clavius (<http://knihovna.vrsers.cz/katalog/>). Čtenáři mají možnost vyžádat si a zapůjčit knihy z obou oddělení knihovny, ať už jsou tyto knihy uloženy v Českých Budějovicích nebo Příbrami. V roce 2011 došlo k jeho pravidelné aktualizaci.
- Webmail a Infodisk (sdílený prostor informačních dat).
- V roce 2011 byl kartový systém na otvírání budov v Trágerově 44 a Žižkova 4 přesunut na centrální server, z důvodu kvalitnější zálohy systému.

Přednášející k výuce mají k dispozici DVD a VHS videorekordéry a několik magnetofonů a dataprojektorů s notebookem. V učebnách je nainstalováno 21 dataprojektorů s PC. Škola vlastní 9 dotykových tabulí SMART Board s ozvučením, dataprojektorem a PC, které umožňují vytvářet multimediální prezentace na speciálním softwaru. Do přednáškových sálů byla nainstalována promítací plátna. V roce 2011 u zařízení využívající softwarové vybavení došlo k pravidelné aktualizaci.

Mgr. Čížek Vladimír, cizek@vrsers.cz

První státní závěrečné zkoušky na studijním oboru Management a marketing služeb

Vysoká škola evropských a regionálních studií, největší soukromá vysoká škola v Jihočeském kraji, pokračuje úspěšně v rozvoji svého posledního bakalářského programu Management a marketing služeb, jehož prezenční forma byla schválena v roce 2009. Tři roky uplynuly jako „voda“ a v pátek 24. 2. 2012 se v rámci státních závěrečných zkoušek z ekonomie postavilo před zkušební komisi prvních 21 studentů třetího ročníku. Předsedkyní komise byla doc. Ing. Marie Hesková, CSc., dalšími členy byla Ing. Ludmila Opekarová, Ph.D. a Ing. Jana Pevná, Ph.D., průběh zkoušek zapisovala paní Jana Píchová. Na SZZ z ekonomie navázou v průběhu dalších měsíců zkoušky z dalších odborných předmětů a obhajoba vlastní bakalářské práce.

Novinkou a velkým příslibem do budoucna je též od loňského roku pro obor Management a marketing služeb nově schválená kombinovaná forma studia. Oproti stávající prezenční formě studia obsahuje nově schválené kombinované studium i další novou specializaci – environmentální služby. Kromě této specializace mohou studenti kombino-

vaného i prezenčního studia studovat i specializaci služby cestovního ruchu, obchodně-podnikatelské služby či finanční služby.

Regionální aspekt oboru se projevuje v zahrnutí principů trvale udržitelného rozvoje, zejména environmentálního přístupu k trhu služeb. Pro kombinovanou formu studia, na základě aktuálních požadavků praxe v jihočeském regionu, byla do studijního programu zařazena nově problematika environmentálních služeb, a to formou volitelné státní bakalářské zkoušky, bakalářské práce s odpovídající nabídkou povinně volitelných předmětů (Teorie environmentálních služeb a Environmentální management a marketing).

Problematika environmentálních služeb je navíc podpořena řešením projektu Evropského sociálního fondu „Udržitelný rozvoj a environmentální výchova ve vzdělávání pedagogických pracovníků“, CZ.1.07/1.3.00/14.00.75.

Pro zvýšení profesní úrovně studijního oboru, resp. absolventů se na výukovém procesu podílejí i zkušení odborníci z praxe, a to formou vybraných přednášek, případových studií, účastí na kolokviích a workshopech. Cílem vzdělávacího programu je na základě teoretických znalostí a praktických dovedností získaných bakalářským studiem vytvořit kompetence umožňující uplatnění na trhu práce v úrovni pracovních pozic středního managementu v širokém spektru služeb ve veřejné správě, finančních a regionálních organizacích i pro vlastní podnikání ve službách v oblasti malých a středních podniků, rodinných firmách. Důraz je kladen na podnikání s regionálními specifiky, s podporou úzkých kontaktů s regionální praxí.

Nový obor je unikátní nejen v rámci Jižních Čech, ale dokonce i v celé České republice. Žádný podobný studijní program v sobě neobsahuje současně čtyři specializace – služby cestovního ruchu, obchodně podnikatelské služby, finanční služby a environmentální služby. Navržený studijní program svým pojetím a strukturou vychází ze srovnatelných bakalářských programů na řadě amerických a evropských univerzit. Více informací o novém studijním oboru lze získat na www.vasers.cz.

Ing. Jiří Dušek, Ph.D., dusek@vasers.cz

Co si o škole myslí naši studenti

Získávání zpětné vazby je v každém oboru lidské činnosti trochu ošidné. Vždy je zde dost subjektivity, osobních pocitů a nálad. Jenže právě v případě výuky na vysoké škole jsou tyto pocity a nálady, tedy atmosféra školy a výuky, velmi důležité. Vždyť právě to jsou prvky, které bezprostředně ovlivňují studijní výsledky, chuť ke studiu, ale i budoucí činnost studenta v občanském životě.

Co si tedy myslí o těchto otázkách naši studenti? Jak vyplynulo z malého průzkumu, který každoročně škola provádí, převládajícím pocitem je spokojenost. Tím není míněno, že studium je možno hravě zvládnout, ale hlavně přístup vyučujících ke studentům, jejich snaha pomoci a zejména jejich schopnosti probíranou látku podat tak, aby v hlavách studentů zůstala co nejdéle. Z jednotlivých předmětů je tak vysoko hodnocena výuka anglického jazyka, ale i informatiky, právních a politologických oborů a oborů ekonomických. Někteřím studentům se sice nezdá vysoká náročnost při výuce němčiny zvláště pro začátečníky a snad víc možností k diskusi třeba

v oboru managementu, naštěstí jde však jen o okrajové připomínky. Vyučující Šetková, Čížek, Dušek, Říha, Skořepa, Petr, Korostenští a mnozí další (pardon za neuvedení titulů) jsou tak v očích studentů příkladem vstřícnosti, poutavosti a přehlednosti výkladu, schopnosti diskuse. Prof. Švejda je pak hodnocen studenty jako vrchol této pyramidy kvalitních a odborně fundovaných vyučujících především pro svůj vysoce odborný, avšak laskavý a přátelský přístup ke studentům, daný ostatně bohatým životním i pedagogickými zkušenostmi. Inu, i vyšší věk má své výhody.

Velmi dobře je vedle pedagogické práce hodnocena i organizace výuky a vůbec života školy. Dobře je hodnocen přístup studijního oddělení v Českých Budějovicích i v Příbrami, zde zejména práce Lenky Pavelkové je hodnocena studenty zvláště příznivě. Někteří studenti i z tohoto hlediska přístupu školy k řešení každodenních problémů studia a organizace práce považují naši školu za jednu z nejlepších. Prý i z vyprávění jejich kolegů

z jiných vysokých škol cítí, jak se naše škola stará o studenty možno říci nadstandardně. Ale vždyť právě tato úroveň je základem, ze kterého bychom chtěli dál vycházet a zlepšovat práci. Pravda, i několik dost přísných kritik se objevilo v těchto hodnoceních, totiž dvě. Jedna naráží na skutečnost, že jde o soukromou vysokou školu a míní, že když si student zaplatil, tak ho přece musejí nechat vystudovat. Že tomu tak není, o tom svědčí ti studenti, kteří i přes zaplacení studia školu nedokončili, protože výuku nezvládli. Ano, zásadovost v posuzování kvality znalostí je a musí být tím základním přístupem. Jenže právě to, tedy z opačného soudku, kritizuje jiný student, který k tomu přidává i touhu po větší benevolenci v návštěvě vyučování.

Naprostá většina posluchačů je tedy spokojena s tím, jak k nim škola přistupuje a kolik si toho po jejím ukončení odnesou studenti do života. Pedagogové i vedení naší školy je tomu rádo, avšak uspokojení nepropadá a dál promýšlí, jak výuku i chod školy zkvalitnit. *Redakce*

SVOČ 2012

Již pošesté se uskutečnila na Vysoké škole evropských a regionálních studií prezentace studentských prací v rámci tzv. Studentské vědecké odborné činnosti. Posláním studentské vědecké činnosti je vyhledávat talentované studenty a vytvářet optimální předpoklady na rozvíjení jejich vědomostí, dovedností vědecky pracovat, tvořivě využívat poznatky současné vědy a posilovat jejich schopnosti řešit teoretické a praktické problémy, spojené především s pedagogickým a vědeckovýzkumným zaměřením školy v rámci jednotlivých studijních oborů. V letošním roce se pořádalo vzhledem k velkému zájmu již počtvrté samostatné kolo SVOČ v Příbrami (9. 5. 2012) i v Českých Budějovicích (10. 5. 2012). Odbornou komisi v Českých Budějovicích tvořili doc. Ing. Ladislav Skořepa, Ph.D., doc. Mgr. Jiří Korostenski, CSc. a RNDr. Růžena Ferebauerová, v Příbrami Ing. Jiří Dušek, Ph.D., PhDr. Lenka Havelková, PaedDr. Vladimír Kříž a JUDr. Roman Svatoš. V Příbrami zvítězil student Libor Michvocík se svou prací na téma Projekt založení a rozvoje nestátní neziskové organizace pro zajištění úklidu veřejného prostranství v Příbrami, na druhém místě se umístila studentka Karolína Šimová (práce na téma Prosazování rovných příležitostí žen a mužů na regionální úrovni) a na třetím místě Nikola Humlová (práce na téma Role Ligy Severu v italském stranickém systému). V Českých Budějovicích zvítězil s poměrně neobvyklým tématem Guerilla marketing a jeho uplatnění ve veřejné správě Jihočeského kraje student Daniel Hroza, na druhém místě se umístila studentka Alena Frdlíková (práce na téma Využití finančních prostředků EU v dopravě v letech 2007–2013 na silnicích II. a III. třídy v regionu Jihočeského kraje). Poprvé v historii byla udělena dvě třetí místa – Simoně Bábské za práci Podnikové vzdělávání u ČD CARGO a využití prostředků EU na jeho zkvalitnění a Josefu Tlachačovi za práci Problematika předfinancování a kofinancování projektů z fondů EU českými bankami. Velmi potěšující a zároveň zavazující je kromě aktivní účasti 7 studentů v Příbrami a 7 studentů v Českých Budějovicích i pasivní účast mnoha studentů prvního, druhého a třetího ročníku, kterým může SVOČ napomoci při volbě, zpracování a budoucí obhajobě vlastní bakalářské či dokonce magisterské práce.

plk. JUDr. Roman Svatoš, Ph.D.

SVOČ České Budějovice

SVOČ Příbram

Oznamujeme

Nejen redakci Věci veřejné, ale celou naši školu rozjasnila a pohladila radostná zpráva z nedávných dnů. Stalo se totiž, že náš milý kolega ing. Jiří Dušek, Ph.D. se odhodlal vstoupit do stavu manželského. Tou šťastnou jeho vyvolenou se stala slečna Beata Pryk, která je ovšem ode dne svatebního, tedy od 14. hodiny, dne 7. července 2012 zvána mladou paní. Redakce z celého srdce přeje novomanželům spoustu krásných společných let a odvážné sny. Nebojte se dělat chyby, patří k životu (když se z nich člověk poučí), radujte se z obyčejných věcí, ale hlavně – zůstaňte po celý život sami sebou.

redakce

Trojmezí

Jak je již hezkou tradicí, i letos vystoupila skupina učitelů a studentů naší školy na šumavský vrchol Trojmezí. Fotografii vrcholového týmu jsme však uveřejnili ve Věci veřejné v minulosti již několikrát, letos tedy pohled na krásné šumavské panorama. Jen ty suché stromy v popředí, ach jo!

Adalbert Lanna, český podnikatel

Dějiny jsou bohaté na paradoxy. Tak se České Budějovice nikdy nestaly střediskem velkorysejší podnikatelské činnosti, a přece se k nim váží dvě rodiny, které mají pro české podnikání přímo zakladatelský význam. Jsou to jednak Veithové, jednak – a to především – Lannové. (O rodu Veithů srov. JOUZOVÍ, L. a M., 2008. O rodu Lannů mj. Peez, A., 1867; ŽÁKAVEC, 1936; JAKUBEC, I., 2008; nejnověji K. ZAHRNHOFER, 2011, zejm. s. 15–51, disertační práce, vzniklá z mého podnětu v Ústavu pro sociální a hospodářské dějiny Univerzity Johannea Keplera v Linci; též HAJN, I., 2006, s. 257–260.) Volarský tkadlec Jakob Anton Veith (1758–1833) proslul v Budějovicích, kam se přestěhoval, výrobou *piku*, oblíbené látky. Za napoleonských válek zbohatl dodávkami pro armádu a to umožnilo jeho synu Antonovi, velkostatkáři v Liběchově u Mělníka a podnikateli v potravinářské výrobě, stát se podporovatelem Bernarda Bolzana, ochráncem Františka Matouše Klácela, mecenášem sochaře Václava Levého a malíře Josefa Navrátila. Lannové podnikali v jiných oborech a kulturní zájem projevíli později. Co obě rodiny spojovalo, byl jejich (jazykově) německý původ. Neboť taková je historická skutečnost: území obývané českými Němci bylo z prvních ohnisek rané industrializace habsburské říše, třebaže příslušníci vznikající podnikatelské vrstvy pocházeli zpravidla z Vídně a z rakouských či německých zemí. Národnostní aktivita jim byla dlouho cizí; sledujeme ji vlastně až v poslední třetině 19. století v podobě obranné reflexe českého nacionálního vzestupu. Tito lidé – tak trochu jako kdysi šlechtici zahraničního původu – rostli velmi rychle, během jednoho dvou pokolení, do Čech a jejich zemské vlastenectví bylo protiváhou nesnášenlivého nacionalismu.

Jestliže jsem tedy druh činnosti, která vyznačovala nejvýraznějšího člena rodiny Lannových, obmyslel přívlastkem „český“, neučinil jsem tak proto, abych ho přivlastnil jednomu ze dvou jazykových společenství obývajících země svatováclavské koruny. Nemohu za to, že češtině chybí ona významová dvojice „böhmisch – tschechisch“. V němčině bych svou stať nazval Adalbert Lanna, der böhmische Unternehmer. Záměrně zde zdůrazněná Lannova „českost“ je tak výrazem přínaležitosti k společné vlasti, jejíž dějiny utvářeli všichni obyvatelé Českého království bez ohledu na to, jakým jazykem se dorozumívali. Ostatně tento muž je až banálním ztělesněním soužití obou etnik: po otci austroněmeckého, po matce českého původu. Zároveň náležel – vedle českobudějovického starosty Františka Josefa Klavíka – k nejvýraznějším představitelům takřečených *Budweiser* (v hovorové češtině *Budvajzr*), zdejších měšťanů, jejichž vlastenecké smýšlení se více než příslušností k etnickému, národnímu či jazykovému společenství vymezovalo vztahem k městu. Stejně jako Prager, dokonce i Kleinseitner, Pardubitzer, Brüner, Teplitzer, Teltscher a podobně byli vyznačeni jakési lokální odrůdy zemského vlastenectví, analogicky k označení Böhme, jež vyjadřovalo příslušnost k zemi bez ohledu na etnický původ; pro příslušnost k národu se pak užívalo označení Tscheche či Deutsche, respektive Deutschböhme. I když Lanna mluvil německy, cítil se jako Böhme, nikoliv jako Deutsche. Tím lze také vysvětlit, proč byl mezi těmi budějovickými měšťany, kteří se za revoluce roku 1848 ztotožnili se záporným stanoviskem pražského Národního výboru k začlenění českých zemí do sjednoceného Německa a odmítli volit do Národního shromáždění ve Frankfurtu nad Mohanem. Podle některých pramenů se ještě v prvních desetiletích 20. století mezi šumavskými Němci v ironické nadsázce šířilo: „Es gibt drei Nationen in Südböhmen, nämlich Deutsche, Tschechen und Budweiser.“ (Kratochvíl, K. – Meerwald, A. (eds.), 1930, s. 430 – „V jižních Čechách jsou tři národnosti, a sice Němci, Češi a Budvajzři.“) Ve skutečnosti to přestávalo platit už od počátku šedesátých let 19. století, kdy v souvislosti s obecnou politizací veřejného života počal Budweiser ustupovat nacionálně orientovanému Němci a Čechovi. Pozůstatky tohoto fenoménu se však dlouho udržovaly v hovorové mluvě zejména méně vzdělaných vrstev, kterou v důsledku každodenních vzájemných vazeb obou etnik ve městě tvořila kuriózní směsice jejich jazyků, zvaná „Budweiser Pemmisch-Dajtsch“. Pravděpodobně tak mluvil ve styku se svými zaměstnanci i Adalbert Lanna.

Uvést do jeho životopisu vyžaduje připomenout, že se České Budějovice staly od polovice 16. století střediskem obchodu solí, dovážené sem

z rakouské Solné komory (Salzkammergut) a dopravované odtud po Vltavě dále do Čech. K zařizovacím pracím, především k stavbě a opravám lodí, k řízení samotné plavby a k udržování plavební dráhy, byli povoláváni mistři, řemeslníci a plavci od řeky Traun v Horních Rakousích. A právě mezi plavci a „salzbindery“, zřízení působícími při solním úřadu, se v první půli 18. století vyskytuje jméno Lahner, jindy psané Lanner či Lähner. Roku 1744 požádal o přijetí mezi českobudějovické měšťany Jakob Lahner (1700–1761), plavec a „salzbinde“, syn Simona Lahnera z Wisau u Ebensee. Jako c. k. loďmistr (Schiffmeister) se pak uvádí Simonův bratr Andreas (1704–1771), jehož syn Thomas (1735–1797) se již podepisoval Lanna. Za něho převzal dopravu soli do nájmu Schwarzenbergové, kteří převzali loděnici s obytným stavením loďmistrovým do své správy. Thomas Lanna, pracující v jejich službách od roku 1774, zakoupil o čtrnáct let později od hlubockého panství jednu loď a počal dopravovat sůl a ostatní zboží i ve vlastní režii. Jeho nástupcem se stal Thaddäus (1773–1828), jenž zvýšil počet lodí na dvanáct a zvětšil jejich nosnost. Roku 1821 koupil od obce pozemek a postavil na něm zájezdní hostinec Zum grünen Ast (U Zelené ratolesti) v dnešní Husově třídě, který pak hrál jistou roli v dalším působení rodiny. Oženil se s Terezií Masákovou ze statku nedaleko Týna nad Vltavou a z jejich sedmi dětí byl třetí v pořadí Adalbert (Vojtěch), pokřtěný jménem patrona plavců.

Budoucí „velkoadmirál na Vltavě“, do kterého hodnosti jej povýšil jistý místní novinář (Formann, W., 1929, č. 46–47), se narodil 23. dubna 1805 v loděnici (Schiffbauhof) ve vsi Čtyři Dvory, pozdějším předměstí Českých Budějovic. Piaristickou *Rechenschule* a pak gymnázium navštěvoval v nedalekém městě. Když mu bylo šestnáct, vyslal ho otec do Prahy na stavovský polytechnický ústav, kde ho nejvíce zaujala mechanika a strojnictví v podání Františka Josefa Gerstnera, prvního ředitele ústavu a tvůrce projektu koněspřežní železnice. Vznětlivý Adalbert ale pro jakýsi konflikt školu opustil a vrátil se do otcovského podniku. Nebál se námahy a projevil zdatnost jak v loděnici při stavbě lehkých nákladních lodí (Zille, cíla), tak při plavbě vorů a lodí do Týna nad Vltavou, případně i do Prahy. Roku 1825 složil „vrátnskou“ zkoušku, opravňující k zastávání funkce „vrátného“, tj. řídicího loď. Prvním projevem podnikatelského ducha byla poněkud dobrodružná plavba po Vltavě a Labi. Dal sestavit pět vorů z dubových kmenů, naložil je rozličným zbožím, zejména tuhou a pivem, a s touto „eskadrou“ se mu na přídi prvního voru podařilo doplnout až do Hamburku. Byl to mimořádný výkon, vždyť nejlepší lodě končily dosud v Litoměřicích. Výhodný prodej dubového dřeva, v severním Německu velmi ceněného, mu hodně napověděl o tamních obchodních poměrech. Odvážná plavba, zakončená cestou do Berlína, učinila po návratu ze sotva dvacetiletého Lanny známého a uznávaného muže a stala se východiskem jeho budoucí kariéry.

Po otcově smrti roku 1828 převzal rodinný podnik, ustanoven c. k. loďmistrem. Plavby do Hamburku – podnikl pravděpodobně ještě jednu – ho přivedly k zjištění, že severní Německo by bylo vhodným odbytištěm jihočeského dubového dřeva, zejména pro stavbu lodí. (Do té doby se dopravovalo vory jen malé množství převážně topného dříví.) Mladý Lanna dal podnět k průzkumu schwarzenberských, buquoyských a černínských lesů; souvislost s pozorností jakou Jan Adolf II. Schwarzenberg, Lannův přítel a příznivec, věnoval intenzivnímu využití svých lesů, je více než zřejmé. Aby dopravu lodního a stavebního dřeva usnadnil, pokoušel se Lanna zlepšit plavební podmínky: za podpory úřadů zahájil regulační práce nejen na Vltavě a Labi, nýbrž i na Lužnici a Nežárce. Nejméně od roku 1831 mu byly zadávány všechny vodní stavby mezi Českými Budějovicemi a Prahou a nedlouho nato už i veškeré práce související s udržováním řečiště pro plavbu na Vltavě a Labi až k saským hranicím. Navíc Lanna podnikl zakládání plavebních společností, které pak obstarávaly pravidelnou dopravu z Čech do Saska. Obchod s dřevem tak vkrátku zaznamenal neuvěřitelný vzestup. Adalbert Lanna vedl podnik teprve rok, když byl zcela uvolněn obchod se solí. Rok 1829 proto značí mezník v jeho životě: od něho počíná vskutku samostatné podnikání, jak dokládá i vznik firmy, nesoucí pak dlouhá desetiletí rodové jméno. Loděnici s obytným domkem, v němž se narodil, pozemkem a inventářem získal od hlubockého panství do nájmu, z něhož se ke konci padesátých let vykoupil. Od roku 1829 tedy

obstarával – kromě stavby a oprav lodí – převážnou část dopravy soli a jiného zboží, ponejvíce tuhy, z Českých Budějovic nejen do Týna nad Vltavou, ale i do Prahy, a dopravu dříví do Prahy, Polabí, severních Čech a Německa. Během let 1832–1838 vzrostl objem zboží dopravaného jeho loďmi třikrát.

Roku 1831 se Lanna stal podílníkem akciové společnosti, která dokončovala stavbu koněspřežní železnice z Lince do Českých Budějovic, a snad i sám stavěl některé kratší úseky. Když byl v následujícím roce zahájen provoz po celé trati, převzal jako velkopovozník (Großfuhrmann) dopravu s asi osmi sty koňmi; v podání guberniu sám sebe označil za „podnikatele dopravy na linecké dráze“ („Verkehrsunternehmer auf der Linzer Bahn“. ZAHRNHOFER, K., 2011, s. 24). Po roce 1847 se jí vzdal a se společností provozující železnici uzavřel smlouvu, podle níž mu mělo být postoupeno veškeré zboží určené k další dopravě po vodě z Budějovic. Právě to byl důvod, proč měl od počátku provozu železnice zájem na jejím prodloužení městem až ke svým skladištím u Vltavy nedaleko hostince U Zelené ratolesti. Českobudějovičtí měšťané se však proti tomu postavili uvádějíce, že prodloužení by nesloužilo obecné potřebě, ale „k obohacení jediného muže beztak již zámožného svým loďářstvím“, a opřeli se „nedovolenému zasahování loďmistra Lanny do zasilatelských obchodů, výslovně příslušejících legitimnímu obchodnickému stavu“ (Protesty z 2. 2. a 17. 3. 1833. Kratochvil, K. – Meerwald, A. (eds.), 1930, s. 340 až 341). V Lannově požadavku shledávali též pokus o monopolizaci státem uvolněného obchodu se solí. Navzdory tomu byla trať prodloužena, jak si Lanna přál, a nadto v Kerschbaumu, kde měli cestující přestávku na oběd, si zařídil nádražní hostinec.

Prvním dílem, které ho vskutku proslavilo, byla stavba druhého pražského mostu (na místě dnešního mostu Legii u Národního divadla) a zároveň s ním i více než půl kilometru dlouhého úseku nábřeží mezi lávkou na Žofín a staroměstskými mlýny. Řetězový most císaře Františka, jehož stavbu Lanna osobně řídil z lodě, zakotvené u staveniště, byl zhotoven za podivuhodně krátký čas devatenácti měsíců, a to velmi solidně a přitom levně. Velkou popularitu, jakou mu postavení mostu zjednálo, stvrdila volba čestným měšťanem Prahy. Po pár letech ji ještě zvýšila pomoc, kterou poskytl Pražanům při rozsáhlé povodni roku 1845. Obdobným mostem menších rozměrů spojil vltavské břehy u Podolska na silnici z Písku do Tábora. (Později byl přemístěn na Lužnici nedaleko obce Stádlec.)

Stavba druhého pražského mostu na prahu čtyřicátých let předznamenala rozšiřující se záber Lannovy podnikatelské činnosti. Značné úsilí vkládal i do její podpory prostřednictvím členství v Průmyslové jednotě, jako první prezident Obchodní a živnostenské komory v Českých Budějovicích a podnícením vzniku zdejší Městské spořitelny. Jak jsme již naznačili, vedle vodních staveb poutala jeho zájem železnice. Snil o spojení Budějovic s Vídní a Prahou, a kdy vyrozuměl, že k tomu ještě nedozrál čas, vystavěl alespoň první pražské nádraží (dnešní Masarykovo) na konci trati, jež spojila hlavní město říše s Prahou přes Olomouc. Společně s bratry Kleinovými, největším podnikateli železničních staveb v Rakousku, stavěl pak trať z Prahy do Podmokel, z Liberce do Pardubic a z Kladna do Kralup, která umožnila dopravu uhlí loďmi jednak do Prahy, jednak do Saska; podílel se i na stavbě dráhy z Prahy přes Plzeň do Domažlic. Kromě dávného záměru vést železniční spojení Vídně s Prahou přes Budějovice si přál spojit rodné město s plzeňskou uhelnou pávní, aby umožnil levný dovoz uhlí do jižních Čech, kde marně pátral po uhelných ložiscích. Povolení ke stavbě dráhy císaře Františka Josefa se však již nedočkal, neboť bylo uděleno v tom roce, na jehož počátku zemřel. Nicméně trať České Budějovice–Plzeň (zahájený provozu 1868), Vídeň–České Budějovice (1870), Gmünd–Praha (1871) a České Budějovice–Veselí nad Lužnicí (1874) byly uskutečněním jeho snu. Většinu tratí, k nimž dal podnět, pak stavěl ve spojení s další firmou jeho syn.

Roku 1847 nabídl pražský měšťan Václav Novotný (ten, který se zasloužil o úpravu Žofína) Adalbertu Lannovi společenství při dolování uhlí na Kladensku. Od podílu na jeho těžbě a péče o odbyt uhlí v Praze, Polabí a v Německu nebylo daleko k zájmu o železářství, zájmu, který se mu stane osudným. Z jeho podnětu tak vznikla roku 1857 Pražská železářská společnost a Lanna, dychtivý se kladenským podnikům plně věnovat, předal budějovický obchod s dřívím mladšímu bratru Thomasovi a usadil se v Praze. Nedaleko prvního pražského nádraží, svého díla, si dal na rohu Jezdecké (dnešní Havlíčkovy) a Hyberské ulice postavit dům podle návrhu architekta Josefa Krannera, tvůrce dostavby chrámu sv. Víta.

Očekávaný rozmach kladenských hutí se nedostavil, třebaže jim – jak psal jeho životopisec – „obětoval mnoho bezesných nocí, ale i velkou část svého majetku a své zdraví“ (ŽÁKAVEC, T., 1936, s. 221). V krizových chvílích se zpravidla hledá viník. Kdo jiný měl být osočen, že způsobil velké ztráty, než ten, který do poslední chvíle hýřil optimismem? Do vedení nové akciové společnosti, na níž byl podnik roku 1862 přeměněn, Lannu již nepovolali. Snad si tenkrát připomněl, co kdysi vyslechl od svého přítele, knížete Jana Adolfa Schwarzenberga: „Lanno, z vás bude buď veliký boháč, anebo chud‘as.“ (ŽÁKAVEC, T., 1936, s. 55) Tak či onak, citelná rána, kterou mu způsobil neúspěch Pražské železářské, se už nikdy nezhojila. Že mu panovník udělil roku 1865 Řád železné koruny III. stupně, opravňující k povýšení do šlechtického stavu, bylo jen chabou náplastí. Ke konci toho roku se musel vrátit z důležité cesty do Vídně, neboť jeho slabé srdce mu vypovídalo službu. Krátce nato, 15. ledna 1866, v Praze zemřel. Měl velkolepý pohřeb: kromě značného množství lidí z celých Čech se s ním přišli rozloučit význační představitelé politického a hospodářského života rakouské říše. „Co učinil zesnulý pro chudinu, jest známo,“ psaly v nekrologu nejlivnější české noviny, Národní listy. „Ve věci národní se osvědčil V. Lanna po celý život svůj jako věrný syn české vlasti. Nikdy nezapíraje svého českého původu projevoval i obyvatelstvu Čech jazyka německého stejnou lásku, která mu vymáhá úctu i našich nejzarytějších odpůrců.“ (Národní listy, 15. 1. 1866)

Dědictví převzal třicetiletý Adalbert Lanna mladší (1836–1910), zasvěcený do všech oborů firmy. Po dokončení tratě z Plzně do Železných Rud vy zastavil stavbu železnic a firma se za jeho vedení vrátila k původní činnosti, tj. k obchodu dřívím a vodním stavbám. Proslul též jako sběratel vytříbeného vkusu a mecenáš výtvarných umělců; jeho působení připomíná vila v Bubenči, dílo architekta Barvitia. Za otcovy zásluhy, jak sám přiznával, byl povýšen do šlechtického stavu, zprvu jako rytíř, později svobodný pán. Jeho syn stejného jména (1867–1925), vnuk zakladatelův, prodal podnik bance Bohemia s podmínkou, aby nesl i nadále rodové jméno; roku 1923 tak vznikla akciová stavební společnost Lanna.

Jestliže první generaci nové vrstvy podnikatelů vyznačoval ještě jistý typ patriarchálního způsobu života, tím více to platí pro Adalberta Lannu nejstaršího. V modré zástěře, se skrojkem chleba v kapse, se časné zrání objevil v loděnici, aby řídil práci. Jeho dělníci o něm nemluvili než jako o „pantátovi“. Rád usedal s přáteli ke stolu U Zelené ratolesti, kde je velkoryse hostil, vyprávěl o svých cestách, vedl řeči, jaké se v hospodě obvykle vedou, zálibně naslouchal hudbě a účastnil se společného zpěvu. Nepochybná svobodomyšlnost, vlastní podnikatelskému duchu, se u něho mísila se silným tradicionalismem a konzervatismem náboženského založení. Přestože se dal v revolučním roce 1848 zvolit poslancem, bezpochyby se mu ulevilo, když zemský sněm nebyl svolán. Nedovedl totiž na veřejnosti mluvit a pro politiku neměl valný smysl. Národnost u něho nevážila. Dostalo se mu ovšem německé výchovy a němčině, jak bylo v převážné části tehdejší společnosti obvyklé, přikládal větší význam a ovládal ji lépe než jazyk své matky, který mu byl spíše praktickým prostředkem komunikace s českými zaměstnanci. Přestože měl neúplné vzdělání, vysoce je oceňoval jako jeden z nezbytných předpokladů podnikavosti. Přispěl proto k založení obchodní školy v Českých Budějovicích a budovu sirotčince, kterou dal po cholery epidemii na vlastní náklady postavit, věnoval později zřízené německé reálce. Vztah ke vzdělání prokazoval ostatně i tím, že nadaným synům svých plavců hradil studia.

Lannův podíl na rozvoji infrastruktury modernizujících se Čech není stále ještě patřičně zhodnocen. Příčiny spočívají v dlouho převládající a namnoze houževnatě přežívající interpretaci dějin, jejímž politováníhodným účinkem je značně neúplný obraz českého 19. století. V těchto dějinách, omezených v podstatě na literárněhistoricky pojaté národní obrození, nebylo místo pro kulturní, politickou a hospodářskou aktivitu příslušníků elit, navíc německy mluvících. Stále jako by do nich nepatřili představitelé literárního bohemismu Karl Egon Ebert, Alfred Meißner či Uffo Horn, politikové Adolf Maria Pinkas nebo Josef Alexander Helfert a snad ještě ve větší míře podnikatelé Jakob a Anton Veithovi, bratři Hardtmuhové, Ignaz Spiro, Johann a Franz Liebigovi, Franz Ringhoffer, Leopold Lämmel a konečně i ten, o němž je řeč. Vracíme-li Lannu historii jeho města i celé země, činíme tak s vědomím, že je to jeden ze stěpů, z nichž skládáme rozbitý obraz moderních českých dějin. Těch dějin, jež nemohou nebýt dějinami všech, kteří v této zemi kdy žili.

Jihoafrická republika - Bílá tvář černého kontinentu

Český čtenář, posluchač, divák, pak-li sám JAR nenavštívil, či spíše nenavštěvuje, spojuje si podvědomě tento stát a celou oblast s přírodními krásami, diamanty a zlatem, vysokou kriminalitou, a exotikou. V obchodních řetězcích se stále častěji setkáváme s jihoafrickými víny a nověji i s ovocem. Jihoafrická republika je vnímána jako stát africký, s obyvatelstvem tomu odpovídajícím. Povědomí o tom, že významná a významná část jihoafrického obyvatelstva je z etnického hlediska bělošská, je malé. Starší generace si uvědomuje, že Jihoafrická republika prošla dramatickými změnami které vedly k odbourání systému odděleného vývoje ras (tzv. apartheid). Sportovní fanoušci si (snad) uvědomují, že například famoší oštěpař Železný trénoval tradičně v této části světa. Fotbalové mistrovství světa soustředilo zájem světového publika sportovního i obecnějšího na tuto zemi, a vuvuzela se stala dokonce i součástí odborářských demonstrací na Václavském náměstí. Co je však pro Jihoafrickou republiku tak zvláštní a výjimečné, co ji činí unikátem a neopakovatelným fenoménem nejsou ani tak diamanty a zlato, nýbrž především přítomnost „bílého muže“. Ta se natolik vepsala a včlenila do této země, že současný prezident JAR Jacob Zuma zcela nedávno ve svém veřejném projevu označil bělošské Afrikance/Bůry (Afrikaners/Boers) za skutečné Afričany. Cituji našeho emeritního velvyslance v JAR, pana Dr. Jaroslava Siro doslova: Jihoafrická republika, to je Afrika pro začátečníky. Co se skrývá za touto elegantní logickou zkratkou? Je Jižní Afrika i „tak trochu Evropa“?

Kvapem se blíží akademický rok 2012/2013. A právě v letech 2012/2013 máme možnost vzpomenout následujících výročí, která mohou posloužit jako milníky pro každého, kdo by chtěl nahlédnout na staletou, usilovnou, mnohdy obětavou a prakticky stále konfliktní přítomnost bílého obyvatelstva na „černém“ kontinentu. Zamysleme se nad existencí a osudu těchto mužů a žen.

Před 360 lety

Dne 6. 4. 1652, skupina lodí Dromedarius, Reijger a Goede Hoop, vypravených holandskou Východoindickou společností přistála pod Stolovou horou, v dnešním Kapském městě. Vůdcem výpravy byl lékař Jan van Riebeeck (21. 4. 1619–18. 1. 1677). Následovaly lodě Waalvish a Oliphant. Tak začíná historie trvalé přítomnosti původně evropského živlu na jihu Afriky. Úkolem výpravy bylo vybudovat „dům na půli cesty“ mezi Holandskem, a Holandskou východní Indií, dnešní Indonesií. Představte si, o jak riskové aktivity tehdy šlo. Jen lodě Waalvish a Oliphant (velryba a slon) zaznamenaly během plavby celkem 130 pohřbů do moře.

Před 110 lety

Dne 26. 3. 1902 umírá Cecil Rhodes (sir Cecil Rhodes, 5. 6. 1853–26. 3. 1902). Rhodes, označovaný mnoha historiky a publicisty jako „The Founder“ zakladatel, je znám spíše prostřednictvím téměř anekdotických citací, kupříkladu... Cape to Cairo... rozuměj, Britská

říše se musí rozšířit od Kapského města do Káhiry, nebo jeho slavná, zřejmě skutečně doložená poslední slova: so much to do, so little done... tak málo hotovo a tolik toho zbývá udělat. Vždy v bílých flanelových kalhotách, neformálně oblečen, a přeci dvakrát premiérem Kapské kolonie, zakladatel diamantového světového „imperia“ firmy DeBeers, zakladatel Severní Rhodesie (dnešní Zimbabwe), zakladatel Rhodesových Stipendií (Dnes Rhodes-Mandela Scholarship) je v pravém smyslu zakladatelem dnešní ekonomické síly Jihoafrické republiky. Jeho vise o ekonomickém propojení dnešní Jihoafrické republiky, Botswany, Namibie, Zimbabwe, s přesahelem do Zambie a Malawi, se nyní prakticky uskutečňuje v existenci organizace SADC.

Před 95 lety

Na přelomu let 1918 a 1919 se americký prezident Woodrow Wilson seznámil s poměrně krátkým, avšak nesmírně inspirativním pojednáním jihoafrického státníka, generála, politika a vědce. Tímto apoštolem porozumění mezi národy je Jan Christian Smuts. Studie se jmenuje „The League of Nations. A practical suggestion“. (London, 1918, Hodder and Stoughton, 71 pp). Smuts, zakladatel holismu, zde zcela v duchu svých názorů na důležitost celku, celistvosti a celosti navrhuje to, co se následně již v roce 1919 stalo pod Wilsonovou patronací skutkem. J. C. Smuts je jediným politikem, jehož podpis je pod mírovou smlouvou ukončující jak 1. tak 2. světovou válku. Skutečnost, že bílý Jihoafričan je autorem preambule jak Společnosti národů (League of Nations), tak Charty OSN zůstává prakticky neznáma.

Před 90 lety

Před 90 lety se narodil Christian Barnard, světově známý kardiolog. (Christian Barnard, 8. 7. 1922–2. 9. 2001) Před 55 lety, spolu se svým bratrem Mariusem Barnardem transplantoval poprvé lidské srdce. V nemocnici Groote Schuur v Kapském městě je pietně uchovávan operační sál, kde tato epochální operace proběhla, v nezměněné podobě, s vybavením, přístroji, a zastavenými hodinami, které upomínají onu chvíli, kdy nové srdce pacienta (Luis Washkansky) začalo opět bít...

Před 61 lety

V roce 1951 je udělena Nobelova cena za medicínu jihoafrickému výzkumníkovi. Je jím Max Theiler (30. 1. 1899–11. 8. 1972), jihoafrický virolog. Ocenění bylo uděleno za objev vakcíny proti žluté zimnici.

Před 33 lety

V roce 1979 je udělena Nobelova cena za medicínu a fyziologii. Novým laureátem je Allan McLeod Cormack (23. 2. 1924–7. 5. 1998), jihoafrický fyzik. Ocenění bylo uděleno za objev počítačové tomografie, CT.

Před 20 lety

V roce 1993 byla udělena Nobelova cena míru poslednímu bělošskému prezidentu Jihoafrické republiky. Obdržel ji Frederik Wilhelm de

Klerk, spolu s Nelsonem Mandelou. De Klerk je dosud zřejmě nedocenenou historickou postavou, osobností jistě nikoliv menší, nežli Nikolaj Gorbačov. Bez osobní statečnosti a rozhodnosti F.W. De Klerka by se Jižní Afrika jistě nevyhnula krvavé lázni.

Před 10 lety

V roce 2002 se nositelem Nobelovy ceny za medicínu a fyziologii stává Sydney Brenner, (13. 1. 1927) jihoafrický biolog. Ocenění bylo uděleno za objev genetické regulace vývoje orgánů a programované smrti - apoptosy. Bělošské obyvatelstvo v JAR čítá v roce 2011 4 565 825 osob. Poměr afrikánsky a anglicky mluvícího obyvatelstva v této etnické skupině je asi 3 : 2. Celkem je to necelá polovina obyvatelstva ČR. Zamysleme se nad jejich intelektuální produktivitou a pracovitostí. Před 360 lety jejich předkové do země připluli, za stěží představitelných obtíží a útrap. Zapustili kořeny. Vybudování Jihoafrické republiky jako silného ekonomického subjektu (který se navíc vloni stal členem skupiny BRICS), jedinečná úloha v osudech lidstva za 1. a 2. světové války, vznik holismu, založení Společnosti národů, založení OSN, první transplantace lidského srdce v dějinách, tři Nobelovy ceny za medicínu (vakcína proti žluté zimnici, počítačová tomografie, genetická regulace vývoje orgánů a apoptosy), a jedna Nobelova cena míru v posledním půlstoletí, to je také „bílá tvář černého kontinentu“. To samozřejmě neznamená, že tato bílá tvář nemá i své „černé svědomí“ plynoucí z projevů rasové nesnášenlivosti, dokonce po určitou dobu i institucionalizované (tzv. „apartheid“). Končím citátem myšlenky arcibiskupa Desmonda Tutu, význačného jihoafrického veřejného činitele. Jihoafrická republika je zemí, jejíž lid je vlastně „rainbow nation“, že má obrazně řečeno duhovou pestrost. Smíchej barvy duhy a dostaneš bílou, či lépe řečeno, viditelné světlo.

Petr Petr (autor působil jako proděkan pro zahraniční vztahy ZSF JU)

ELEKTRONICKÉ ZABEZPEČOVACÍ
SYSTÉMY, CENTRALIZOVANÁ
OCHRANA OBJEKTŮ
www.patrol.cz

Z prací našich studentů

Etiketa a policisté

S rozvojem společnosti a s tím spojenými změnami společenských vztahů se vyvíjejí i pravidla chování, a to nejenom v soukromém styku, ale také, a možná výrazněji, ve styku profesním. To, co platilo například před třiceti lety, dnes už neplatí. Zatímco v rodinné komunikaci, mezi studenty, přáteli, ale i v některých neformálních společnostech došlo v posledním desetiletí k značnému uvolnění pravidel chování a to i v souvislosti s rychle se rozvíjející internetovou komunikací v podobě sociálních sítí, v profesním životě naopak vývoj směřuje k přísnějšímu dodržování přesně stanovených pravidel společenského chování. I zde pak platí, že štěstí přejí připraveným a naučit se, jak se vhodně obléci, ovládat umění správné konverzace a osvojit si některá společenská pravidla může pomoci leckterému tápajícímu manažerovi, úředníkovi či jiným v začátcích své kariéry. Abych v tomto svém článku pouze nereprodukoval jinde popsané a také proto, abych specifikoval problematiku společenského chování v konkrétní profesní skupině, provedl jsem průzkum v oblasti společenského chování mezi zaměstnanci veřejné správy základních útvarů složek pořádkové Policie České republiky. Z mého pohledu jako policisty působícím na tomto útvaru se totiž domnívám, že ne zcela všechna pravidla etikety jsou členy této profesní skupiny dodržována, ačkoliv se jedná o složku, která je nejvíce v kontaktu s veřejností. Nedodržování základních pravidel společenského chování pak může utvářet v očích veřejnosti nelichotivý obraz celé Policie ČR.

Cílem uvedeného průzkumu bylo prošetřit mezi policisty zařazenými u základních složek pořádkové policie ČR znalost v oblasti společenského chování ve vztahu k veřejnosti využívající služeb Policie ČR (poškozený, oznamovatel, svědek, či osoba potřebující pouze poradit) a na základě provedené analýzy výsledků vypracovat návrh na řešení zjištěných problematických aspektů. Při průzkumu jsem vycházel ze dvou hypotéz. Hypotéza první (H1) zněla: V rámci základní odborné přípravy nově nastupujících policistů je v programu výuky zařazen kurz společenského chování. Hypotéza druhá (H2): Policisté mají znalost pravidel společenského chování a při styku s veřejností je aplikují.

Pro zjištění cílů byl zvolen výzkum kvantitativního charakteru. Použitou metodikou bylo dotazování formou anonymního dotazníku, při jehož tvorbě jsem vycházel z vlastního uvážení a zejména z prostudované literatury. Dotazník obsahoval celkem 15 otázek, kdy jeho první část byla obecně zjišťovacího charakteru, druhá část byla vědomostní. Jeho cílem bylo zjistit současný stav znalostí a aplikace pravidel společenského chování u policistů při výkonu své profesní činnosti při styku s veřejností.

Bylo rozdáno celkem 60 dotazníků, z nichž se 38 vrátilo vyplněných, 2 dotazníky nebyly vyplněny zcela. Návratnost byla 63,33 %.

Výběrovým souborem respondentů byli policisté, služebně zařazení u Krajského ředitelství Jihočeského kraje, územního odboru Jindřichův Hradec. Jedná se o policisty, kteří jsou zařazení u vnější služby pořádkové policie.

Vyhodnocení dotazníků přineslo zajímavé, i když ne vždy překvapující výsledky. Nejprve musím upozornit, že velký počet respondentů (32 %) slouží u policie méně než pět let. Největší skupinou byli policisté, kteří jsou ve službě 5 až 15 let (42 %), menší, ale nikoliv nepodstatný počet (21 %) je ve službě déle než 15 let.

Tristním zjištěním, vzhledem k faktu, že policista je v denním styku s občany a jisté schopnosti a znalosti z oblasti společenského chování by pro něho měly být nezbytné, je skutečnost, že nikdo z respondentů se v rámci profesní přípravy nesetkal s výukou společenského chování ve vztahu k veřejnosti. Přesto většina respondentů uvedla, že zná pravidla společenského chování a že tato znalost je na dobré úrovni. Do jaké míry to byla pravda, ukázaly další část dotazníkového šetření. Zajímavé ovšem v této souvislosti bylo, že naprostá většina policistů uvedla, že by uvítali kurzy společenského chování a etikety v rámci svého průběžného vzdělávání.

Vědomostní část dotazníku pak odhalila pravý stav znalostí policistů z této problematiky. Zdůrazňuji přitom, že položené otázky nepředstavovaly žádné chytáky či speciality styku diplomatických pracovníků,

ale opravdu základy, které se dříve probíraly například v hodinách společenského tance adolescentní mládeže. Uvádím některé z nich spolu s procentem správných odpovědí.

Jako pracovník úřadu při představování u svého šéfa:

- představíme nejprve šéfa hostovi
- představíme hosta šéfovi a vzápětí šéfa hostovi
- představíme hosta, přičemž šéfa jen oslovíme

Z celkového počtu 38 (100 %) respondentů bylo 12 (32%), kteří odpověděli variantu a), 10 (23 %) variantu b), 16 (42 %) variantu c) – správná odpověď varianta c).

Jako úředník při vstupu občana do naší kanceláře:

- v sedě jej vybidneme, aby přednesl svou žádost
- vstaneme, pozdravíme a vybidneme k usednutí a k přednesení žádosti
- vstaneme, přistoupíme k němu, podáme mu ruku, vyzveme jej k usednutí, nabídneme občerstvení a rozhovor otevřeme příjemnou obecnou frází k uvolnění atmosféry

Z celkového počtu 38 (100 %) respondentů bylo 5 (13 %), kteří odpověděli variantu a), 20 (53 %) variantu b), 13 (34 %) variantu c) – správná odpověď varianta b).

Společenský význam lidí je dán:

- jejich bohatstvím a vlivem ve společnosti
- věkem a pohlavím
- společenským postavením, pohlavím a věkem

Z celkového počtu 38 (100 %) respondentů byl 1 (3 %), kteří odpověděli variantu a), 2 (5 %) variantu b), 35 (92 %) variantu c) – správná odpověď varianta c).

Za společensky nejvýznamnější osobu považujeme:

- tu, která je nejstarší
- osobu nejvýše funkčně postavenou
- ženu bez ohledu na její věk či funkci

Správnou variantu a) označilo 25 % respondentů.

Z pozice úředníka:

- pozdravíme každého, kdo vstoupí do pracovního prostoru (kancelář, přepážka)
- vyčkáme na pozdrav návštěvníka, až poté na pozdrav odpovíme
- vyčkáme na pozdrav návštěvníka, není nutností na pozdrav odpovídat

Správnou variantu a) označilo 66 % respondentů.

Jestliže při styku policisty s klientem má dojít k podávání ruky v jeho prostorách, ruku podává jako první:

- policista
- klient

Správnou odpověď a) označilo 95 % respondentů.

Při styku policisty s klientem ve své kanceláři

- by se policista měl klientovi představit
- není policista povinen se představit
- vyčká, než se představí klient, poté se sám představí

Správnou variantu b) označilo 26 % dotázaných.

Při komunikaci s klientem policista hovoří:

- vždy spisovným jazykem
- s ohledem na nižší vzdělání klienta může komunikovat i hovorovým způsobem
- vždy spisovným jazykem s povinností hovořit odbornými výrazy

Správně odpovědělo variantou a) 95 % dotázaných.

Při příjmu telefonického oznámení se policista:

- a) představí pouze funkci a příjmením
- b) představí nejen jménem, ale i názvem úřadu a pracoviště
- c) představí pouze název úřadu a pracoviště

Správně označilo variantu b) 89 % dotázaných.

Osoby ve společenském styku oslovujeme:

- a) jménem, příjmením, nebo jen jedním z nich
- b) slovem pan (paní), tituly a příjmením
- c) tak, jak si dotyčná osoba přeje a dá to najevo při představování, vizitkou apod.

Správně označením varianty c) odpovědělo 26 % respondentů.

Závěr: v 65 % byla odpověď správná, v 35 % nesprávná.

Z vyhodnocení obecné části dotazníku vyplývá, že žádný z respondentů, a to v jakékoliv skupině délky služebního poměru, neabsolvoval v základní odborné přípravě příslušníka pořádkové policie ČR, ani v průběhu služby v rámci průběžné přípravy, jakýkoliv kurz zaměřený na výuku pravidel společenského chování při výkonu svého zaměstnání, ačkoliv by tento kurz uvítalo 92 % respondentů.

I když se 79 % respondentů vyjádřilo, že znají pravidla společenského chování na pracovišti a při styku s veřejností při výkonu své funkce a 66 % respondentů se vyjádřilo, že znalost těchto pravidel ovládají na dobré úrovni, výsledek vědomostní části dotazníku ukazuje poněkud

odlišný závěr. Z celkově položených deseti otázek ve vědomostní části dotazníku bylo pouze 65 % správně zodpovězených.

Ukázalo se tak, že v rámci základní odborné přípravy nově nastupujících policistů v programu výuky není zařazen kurz společenského chování. Žádný z nově nastupujících policistů pořádkové policie v rámci základní odborné přípravy neabsolvoval kurz pravidel společenského chování pracovníka ve veřejné správě.

Také druhá hypotéza byla vyvrácena. Znalost pravidel společenského chování pracovníků veřejné správy u policistů zařazených na základních útvarech pořádkové policie není na dobré úrovni, resp. znalost těchto pravidel by měla být na úrovni vyšší. Můj malý průzkum sice neodhalil, že by tato úroveň byla zcela špatná, ale vzhledem k charakteru práce policistů jsou právě zde značné rezervy zejména v koncepci jejich přípravy na styk se společností, s jednotlivými občany, na běžné i méně obvyklé situace ve společenském styku lidí.

Pro vypořádání se s tímto problémem bych proto navrhol, aby každý nově nastupující policista, a to nejen z řad pořádkové policie ČR, absolvoval v rámci kurzu základní odborné přípravy, který je v současné době stanoven na 9 měsíců (6 měsíců teoretická část, 3 měsíce praktická), i kurz pravidel společenského chování ve vztahu k výkonu svého zaměstnání, přičemž nejméně 1x za tři roky by v rámci pravidelného průběžného školicího prošel kurzem opětovně, avšak tento by již byl zaměřen na problematiku, které by byly zjišťovány vypracováním vědomostního dotazníku v dané problematice.

Radek Pinter

student 1. ročníku BPC - KS

Budou mít děti v Africe novou školu?

V prostorách Vysoké školy evropských a regionálních studií, o.p.s. v Českých Budějovicích se koncem roku uskutečnilo zasedání Akademického senátu. Zasedání bylo rozšířeno o nově vzniklou iniciativní skupinu z řad studentů napříč ročníky i obory, které byl předložen návrh aktivně se zúčastnit rozvojové pomoci „Postavme školu v Africe“, kterou organizuje obecně prospěšná společnost Člověk v tísni.

Statistickým faktem je, že v Etiopii každé druhé dítě nechodí do školy. Často prostě proto, že v jeho okolí žádná škola není. Není proto divu, že úroveň negramotnosti se v této jedné z nejhudších zemí světa pochybuje okolo 60 %. Člověk v tísni již vybudovala v Etiopii 12 škol pro více než 3000 dětí.

Iniciativní skupina studentů VŠERS se rozhodla uvedený projekt jednoznačně podpořit s tím, že chce společně poskytnout pomoc těm, kteří jí potřebují, a s vědomím, že investice do vzdělání je jedním ze základních předpokladů budoucího uplatnění a rozvoje jednotlivce a tím i společnosti jako celku. Zapojení studentů a pedagogů VŠERS do projektu „Postavme školu v Africe“ představuje projev solidarity a umožnit dětem jinak zcela běžnou činnost – chodit do školy.

V průběhu první poloviny prosince roku 2011 došlo k realizaci vlastní sbírky ve všech budovách a pracovištích školy a bylo provedeno vyhodnocení celé sbírky s následujícími výsledky: v Českých Budějovicích bylo vybráno 959 Kč a v Příbrami 621 Kč. V předchozím období byla realizována ještě jedna sbírka, která proběhla v říjnu 2011 při veřejné přednášce „Jaderná energetika po havárii v jaderné elektrárně Fukušima“, při které se podařilo vybrat 1050 Kč. Celkově se tudíž vybralo 2630 Kč.

Vzhledem k úspěšnosti celé akce se iniciativní skupina studentů ve spolupráci s AS dohodla o pokračování celé akce v průběhu letního semestru na schůzi AS dne 6. 2. 2012. Předseda AS doc. Mgr. Jiří Korostenský, CSc. zajistil do konce února 2012 opětovné rozmístění pokladniček v Nové a Žižkově ulici v Českých Budějovicích a rovněž v naší pobočce v Příbrami. Studenti z iniciativní skupiny zajistí mezi svými kolegy prezentaci celé akce a umožní, aby přítomní měli možnost přispět na účely dobročinné akce přímo v jejím průběhu.

Budeme věřit, že tato sbírková akce bude ještě úspěšnější a přispěje potřebným alespoň vyšším finančním příspěvkem na vybudování tolik potřebného zařízení.

Ladislav Vovesný

(3. ročník BPC, 2. ročník RS)

Delegace z Vietnamu

Na jaře letošního roku navštívil České Budějovice velvyslanec Vietnamské socialistické republiky v České republice J.E.Do Xuan Dong. Jeho excelenci s doprovodem prvního a druhého tajemníka velvyslanectví a poslance Parlamentu ČR Vojtěcha Filipa přijal na radnici primátor města Juraj Toma.

Přijetí se zúčastnil za Vysokou školu evropských a regionálních studií doc. Lubomír Pána a seznámil jeho excelenci s partnerskými aktivitami, které se pokouší vysoká škola realizovat ve Vietnamu. Na závěr přijetí se velvyslanec zapsal do pamětní knihy města České Budějovice.

Naši zahraniční hosté

Na naší vysoké škole proběhla další vědecká konference pod názvem „Udržitelný rozvoj III. – Funkce moderního evropského státu: rozkvět nebo úpadek ve prospěch soukromého sektoru?“, na níž již tradičně přivítáme milé hosty z několika partnerských vysokých škol. K těm „nejvzdálenějším“ budou patřit bezpečy hosté z Ruské federace a Ukrajiny.

VŠERS uzavřela na podzim roku 2011 smlouvu s Jekatěrinskou akademií moderního umění. Byla založena v roce 2006 a jako jediné vysokoškolské zařízení v Ruské federaci má za pořizovatele místní správu v Jekatěrinskburgu. I když samotný název vysoké školy může do určité míry bránit snadnou orientaci v učebním programu vysoké školy, přesto zůstávají slova z jejího názvu základním identifikačním ukazatelem. Vysokoškolského vzdělání zde dosáhnou budoucí manažeři z oblasti kulturní a umělecko-průmyslové. Jde o odborníky s vysokým tvůrčím potenciálem a současně vynikajícími schopnostmi řízení. Nicméně toto není jediný směr studia. Velmi významným směrem v přípravě budoucích

vysokoškolských kádrů je i program „Umění a humanitní vědy“, který je prezentován v následujících oborech: Technologie řízení v oblasti kultury, Žurnalistika kultury a program Aplikované informatiky v oboru Aplikovaná informatika v sociálně-kulturní oblasti. Navštíví nás dvojčlenná delegace vedená docentem Dmitrijem Moskvinem a docentkou Natálijí Djagilevovou, kteří oba vystoupí v sekci politologie. Můžeme jen přivítat, pokud naši kolegové vystoupí s některým atraktivním tématem z oblasti současné sociálně-politické situace v Rusku.

Geograficky je nám poněkud bližší je Ukrajina, odkud přijede na konferenci druhá delegace. S rektorem Kremenčukské národní univerzity prof. M. Zagirnjakem, Dr.Sc uzavřela VŠERS smlouvu již v roce 2009. Město Kremenčuk leží asi 300 km od hlavního města Ukrajiny Kyjeva jižně po toku řeky Dněpr a patří k historicky známým oblastem Poltavského regionu, přestože dějiny nebyly k tomuto městu vždy milosrdné. Zejména období druhé světové války zanechalo na tváři města

nesmazatelné stopy v podobě stovek zničených budov a zničených životů. Stalo se tak zejména proto, že v oněch místech byl násilně přeračován Dněpr jak při postupu Němců na východ, tak i při jejich ústupu zpět.

I když univerzita v Kremenčuku je původně svým zaměřením technická, došlo i zde pod tlakem současných vývojových trendů k posunu v jejím profilu a jako ve většině evropských technických vysokých škol se i zde prosadilo studijní zaměření na marketing, management, bezpečnost a cizí jazyky.

Naši kolegové jsou tudíž odborníky na otázky managementu a marketingu. V tomto roce nás navštíví tříčlenná delegace docentů Viktorije Družininové, Oleny Zahorjanské a Jevgenije Burjaka. I v případě delegace našich hostů z Kremenčuku se budeme těšit na vystoupení k aktuálním otázkám managementu a řízení v podmínkách Ukrajiny.

*doc. Mgr. Jiří Korostenski, CSc.
ředitel katedry aplikované jazykovědy*

Senioři již vědí, jak odmítnout podomního prodejce

Příbram – Téměř 50 seniorů se zúčastnilo první přednášky z cyklu Bezpečný život seniorů. Kurz přednášek, který pořádá VŠERS ve spolupráci s Městskou policií Příbram za finanční podpory města Příbram, probíhá každou

dou středu od 10 do 12 hodin v Komunitním centru v Žezické ulici v bývalé 8. ZŠ a od 14 do 16 hodin v DPS v Brodské ulici.

V domě s pečovatelskou službou se na první přednášce tohoto cyklu sešlo ve společenské místnosti 20 seniorů, kteří si vyslechli přednášku Josefa Kříhy z VŠERS, o. p. s., katedry právních oborů a bezpečnostních studií, na téma Bezpečný život aneb prevence kriminality ve 21. století. Potom se všichni živě zapojili do debaty a diskutovali o svých zkušenostech. Senioři se dozvěděli, jak se chovat a reagovat například na nabídky podomních prodejců anebo jak řešit jejich podvodné jednání.

Zdroj: Periskop: dostupné z www.periskop-pribram.cz

Senioři chodili na přednášky, k osvědčení dostali Bodyguarda

Příbram – Starosta Příbrami Josef Řihák a rektor Vysoké školy evropských a regionálních studií (VŠERS) Gabriel Švejda ve středu předali osvědčení absolventům kurzů s názvem Bezpečný život seniorů.

Předávání se uskutečnilo v Komunitním centru v Žezické ulici a v Domě s pečovatelskou službou v Brodské ulici. Realizátorem projektu jsou VŠERS, Město Příbram a Městská policie Příbram. V rámci projektu se uskutečnilo deset přednášek. Z toho pět přednášek absolvovala skupina asi třiceti seniorů v Komunitním centru, dalších pět přednášek bylo pro asi 20 seniorů žijících v DPS v Příbrami. „Témata jednotlivých přednášek byla zaměřena na prevenci kriminality. Senioři se v kurzu dozvěděli praktické informace, která jim pomohou lépe se bránit před nejrůznějším nebezpečím. Přednášky byly zaměřeny například na finanční bezpečnost aneb jak se vyhnout podvodu, na silniční provoz

a pravidla bezpečného pohybu na komunikacích, na zabezpečení vlastního majetku, či na téma, jak předcházet riziku přepadení a okradení a jak postupovat při jeho řešení,“ informoval starosta Josef Řihák. Vedle osvědčení o absolvování obdrželi účastníci kurzů preventivně-informační materiály a brožurou shrnující základní informace, které během kurzu obdrželi. „Současně jsme každému absolventovi věnovali osobní alarm Bodyguard3, který lidem pomůže na ochranu před útočníkem,“ doplnil příbramský starosta Josef Řihák. Kurz byl určen pro občany starší šedesát let z Příbrami a okolí, a byl pro účastníky zcela zdarma. Realizaci projektu financovalo Město Příbram celkovou částkou 48 000 korun.

Mgr. et Bc. Kříha Josef

Zdroj: dostupné z http://pribramsky.denik.cz/zpravy_region/kurzy_20111201.html

Starosta Příbrami Josef Řihák a rektor Vysoké školy evropských a regionálních studií (uprostřed) předávají v Komunitním centru v Žezické ulici Osvědčení absolventům kurzů s názvem Bezpečný život seniorů a osobní alarm Bodyguard3. Autor: Jiří Kubík

Akademický střelecký klub

Akademický střelecký klub zahájil letošní sezonu 26. dubna 2012 tréninkem a „malou střeleckou soutěží“ na střelnici Borek. Tohoto prvního sportovního klání se zúčastnilo celkem 15 členů klubu. Kategorii žen vyhrála Martina Michková, kategorii mužů Robert Crkva. Další plánovanou sportovní akcí je společenský a sportovní den VŠERS a ASK „Rektoriáda“, na který kromě členů klubu, studentů a akademických pracovníků VŠERS budou přizváni studenti Bezpečnostně právního oboru ze Střední školy podnikání Č. Budějovice a v podzimním termínu již 3. ročník soutěže „O pohár rektora“. Letošní plán činnosti doplní tréninkové dny.

Jana Pichová

23rd Slovenian Political Science Days – Political Culture in Focus of Political Sciences

Již podruhé se zástupci Vysoké školy evropských a regionálních studií, o.p.s. zúčastnili významné mezinárodní konference Political Culture in Focus of Political Sciences, kterou již po dvacáté třetí pořádala Slovinská politologická asociace v rámci Slovinských politologických dní 31. 5.–3. 6. 2012 v Portoroži. Ing. Jiří Dušek, Ph.D. a doc. Dr. Mgr. Lubomír Pána, Ph.D. zde vystoupili v rámci sekce Political Culture(s): Comparative Perspectives and Case Studies se svým příspěvkem Negative election campaign as a part of political culture in the Czech Republic,

v rámci kterého byla analyzována historie, úspěšnost a efektivita negativní kampaně jako nástroje politického marketingu, včetně jeho dopadů na politickou kulturu v ČR. Využívání negativní volební kampaně je v podmínkách politického prostředí České republiky relativně nový a mimořádný způsob vedení volebních kampaní, včetně najímání odborníků ze zahraničí. Pokud se tento koncept „očerňování“ protivníka ukáže jako úspěšný, budou ho pravděpodobně napodobovat a využívat v rámci svých volebních kampaní i další politické strany, což se může

negativně projevit např. na volební účasti ale i volebních výsledcích nejen na úrovni parlamentních, ale i krajských a obecních voleb. V rámci konference proběhla též i řada jednání se zástupci Slovinské politologické asociace, jako jsou např. prof. Miro Haček či prof. Cirila Toplak, prezidentka Slovinské politologické asociace (na snímku při předání stříbrné pamětní medaile VŠERS).

Ing. Jiří Dušek, Ph.D.

Celoživotní vzdělávání na VŠERS

Naše vysoká škola se orientuje v rámci celoživotního vzdělávání především na profesně zaměřené další vzdělávání, čímž u cílových skupin dochází ke zvýšení konkurenceschopnosti na trhu práce. Celoživotní vzdělávání sleduje internacionalizaci studia, prohloubení stávajících smluv, vytváření nových partnerství, spolupráci se stávajícími institucemi i navázání spolupráce s institucemi novými, rozšíření týmu kvalitních lektorů. VŠERS si klade za cíl neustále zvyšovat nabídku vzdělávacích kurzů celoživotního vzdělávání, jak pro stávající cílové skupiny, tak pro cílové skupiny nové. Jednou z hlavních snah je také oslovení netradičních cílových skupin, pro které zatím nabídka vzdělávacích kurzů nebyla příliš rozsáhlá.

Oddělení projektů a grantů (dále jen OPG) se profiluje jako součást Vysoké školy evropských a regionálních studií, o. p. s. Bylo založeno v roce 2009 jako nástroj pro podporu studia, zlepšení image VŠERS a pro zvýšení povědomí široké veřejnosti o VŠERS. Součástí politiky OPG je i rozšiřování poradenské činnosti v oblasti projektového managementu a environmentální výchovy, vzdělávání a osvěty, a to nejen v Jihočeském kraji, ale i v kraji Středočeském, Plzeňském a Vysočině. V těchto krajích navázala VŠERS spolupráci s významnými partnery a založila poradenská centra EVVO, která se tak podílí na posilování vzdělanosti a rozšiřování kompetencí v dané oblasti a zároveň podporují prestiž VŠERS a její úzké napojení na politiku EU.

Při vědomí toho, že význam celoživotního vzdělávání v současném světě narůstá v souladu s rozšiřujícími se požadavky osobnostního a odborného růstu i s potřebami měnící se struktury společnosti, ekonomiky i výroby, se VŠERS v celoživotním vzdělávání zaměřuje na oblast dalšího vzdělávání:

- pedagogických pracovníků (dle vyhlášky 317/2005 Sb.), např. studium k rozšíření odborné kvalifikace, studium pro vedoucí pedagogické pracovníky, studium k výkonu specializovaných činností, průběžné vzdělávání.
- úředníků územně samosprávných celků
- strážníků obecní (městské) policie
- odborných pracovníků, provozovatelů VH zařízení a pracovníků HSZ.

Na akademický rok 2012/2013 je sestaven podrobný plán vzdělávání, který obsahuje konkrétní přehled vzdělávacích programů pro cílové skupiny, včetně termínů jejich realizace. Vzdělávací plán svou nabídkou vzdělávacích programů navazuje na úspěšný minulý akademický rok. Je založen na již ověřených vzdělávacích programech, které jsou na základě analýzy hodnocení kvality obsahu vzdělávacích programů aktualizovány a doplněny, tak aby odpovídaly současným požadavkům cílových skupin. VŠERS si uvědomuje aktuální situaci

na trhu vzdělávacích institucí, neustále se tedy snaží své vzdělávací programy inovovat, doplňovat a především vytvářet nové. Samozřejmostí je sledování ostatních subjektů na trhu vzdělávání za účelem maximální konkurenceschopnosti.

Pro nastávající akademický rok 2012/2013 jsou v rámci celoživotního vzdělávání dány následující cíle a nástroje využitě k naplnění cílů:

- Vytváření nových vzdělávacích programů, které vycházejí z aktuálních požadavků na trhu práce a jejich následné předložení k akreditaci.
- Vyhodnotit a reagovat na změny v zájmu o dosud nabízené vzdělávací programy.
- Neustálé rozšiřování cílových skupin, na které se celoživotního vzdělávání VŠERS orientuje.
- Předložení k opětovné akreditaci vzdělávací programy, o které mají cílové skupiny stále zájem.
- Vyhledávání odborníků, kteří by mohli posílit lektorský sbor.
- Prezentace činnosti a výstupů celoživotního vzdělávání veřejnosti – tvorba a aktualizace webových stránek, účast na konferencích, zaměřených na vzdělávání dospělých, na seminářích pořádaných AIVD a na dalších akcích, které by mohly přispět k rozvoji celoživotního vzdělávání.
- Podpora současného bakalářského a plánovaného magisterského studia, především v oblasti materiální (dovybavení školy ze stávajících i předpokládaných budoucích projektů v oblasti informačních technologií, moderního vybavení učeben a kanceláří, nákup odborné literatury, vytváření studijních opor, atd.).
- Podpora marketingu VŠERS pomocí rozšíření spolupráce se středními školami nejen Jihočeského kraje, zvýšení povědomí o nabízených produktech VŠERS pomocí cílené publicity.
- Podpora rozvoje spolupráce s praxí především prohlubováním již stávajících partnerských vztahů a navazováním nových partnerských vztahů s širokou podnikatelskou veřejností v jednotlivých projektech.
- Zapojování současných akademických pracovníků do projektů na úrovni garantů jednotlivých kurzů či studijních programů.
- Zapojení do mezinárodních projektů s využitím současných partnerských škol či získáním nových, zapojení do národních projektů v rámci Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost i dalších programů, příprava na další programovací období v souladu s nově připravovanými operačními programy financovanými z EU.

pubalova@vsers.cz

Rozšiřujeme činnost knihovny

V roce 2011 byl fond knihovny VŠERS obohacen o dalších 1 172 svazků, celkový počet svazků tedy dosáhl k 31. 12. 2011 celkem počtu 19 222, počet titulů k tomuto datu byl 4 070. Z celkového počtu dokumentů tvoří 906 elektronické dokumenty, 270 brožury a 1 603 periodika. Z knihovního fondu bylo v roce 2011 odepsáno 40 svazků učebnic, které byly nahrazeny novým aktuálním vydáním.

V roce 2011 bylo v knihovně VŠERS registrováno 30 přednášejících a 447 studentů a realizováno 5 642 výpůjček, z toho 6 výpůjček z jiných knihoven meziknihovní výpůjční službou.

Katalogizace dokumentů i nadále probíhá v knihovním systému Clavius a katalogizační záznamy

jsou porovnávány se záznamy Národní knihovny ČR, tak aby co nejlépe odpovídaly nárokům na katalogizaci podle platných katalogizačních pravidel.

Potřebám studentů slouží kromě prostorů knihovny, která je využívána zároveň jako prodejna učebnic a studijních textů vydaných VŠERS, také čítárna a studovna vybavená 5 počítači připojenými k síti internetu. Součástí knihovního systému je i on-line katalog, který umožňuje přesné vyhledávání ve všech dokumentech, které knihovna eviduje.

V roce 2011 byly v knihovně VŠERS vytvořeny dva speciální fondy pro potřeby Oddělení projektů a grantů a Oddělení celoživotního vzdělávání. Zároveň se osamostatnila knihovna

VŠERS v Příbrami. Výpůjčky vyžádané studenty jsou mezi oběma pobočkami v Českých Budějovicích a v Příbrami realizovány podobně jako meziknihovní výpůjční služby.

Knihovna VŠERS kromě vypůjčování dokumentů poskytuje také bibliograficko-informační a reprografické služby, zprostředkuje meziknihovní výpůjční službu s Národní knihovnou ČR. Je zde také možné objednat a zakoupit všechny publikace, které byly vydány nakladatelstvem VŠERS.

Knihovna je otevřena pro studenty a veřejnost 19 h týdně, provoz je omezen pouze o prázdninách a ve zkušebním období.

janecek@vsers.cz

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

VŠERS spolupracuje s VOŠ a SOŠ Březnice

Vyšší odborná škola a Střední odborná škola, Březnice, Rožmitálská 340 realizuje od února 2012 do ledna 2014 projekt OP VK „**Inovace vzdělávacího programu v souladu s potřebami trhu práce na VOŠ Březnice**“ – č. CZ.1.07/2.1.00/32.0018.

Na tomto projektu spolupracuje s 11 partnery. Jedním z nich je i VŠERS, České Budějovice.

Cílem je podpora vzájemné interakce a spolupráce mezi VOŠ Březnice a VŠ.

V rámci spolupráce realizujeme i semináře, na kterých přednášejí odborníci z VŠ. V průběhu března – dubna 2012 se uskutečnily semináře na téma Historie a organizace EU, Aplikovaná informatika.

V květnu 2012 ve společenském sále Vyšší odborné školy a Střední odborné školy, Březnice, Rožmitálská 340 proběhla beseda o **ochraně životního prostředí**. Přednášku zahájil rektor VŠERS České Budějovice pan prof. PaedDr. Gabriel Švejda CSc. Dr. h. c., který našim žákům představil profesorku Pidlisnuk. Velice zajímavě přednášela našim studentům v anglickém jazyce o problematice globalizace, životního prostředí.

*Ing. Marie Firtíková,
ředitelka VOŠ a SOŠ Březnice*

Z dlouhodobého záměru školy

Aktualizace dlouhodobého záměru pro rok 2012 respektuje dosaženou úroveň rozvoje školy. Vychází z globálního cíle koncentrovaného na rozvoj vzdělanostní společnosti za účelem posílení konkurenceschopnosti ČR prostřednictvím modernizace systémů vzdělávání, jejich propojení do komplexního systému celoživotního učení a zlepšení podmínek ve výzkumu a vývoji. Předpokládané zaměření pedagogické i vědeckovýzkumné činnosti vychází z potřeby zlepšovat klíčové kompetence absolventů se zaměřením na jejich uplatnitelnost na trhu práce a na zvyšování motivace k dalšímu vzdělávání.

Současný globální i celospolečenský vývoj velmi výrazně zvyšuje potřebu teoreticky řešit a prakticky připravovat studenty na efektivní řízení lidských zdrojů a podporu konkurenceschopnosti ekonomiky. Proto také předpoklady činnosti školy v roce 2012 pružně a účinně reagují na potřeby rozvoje středoevropského regionu jak z hlediska kvalitativního, tak z hlediska kvantitativního. Obsah a zaměření studijních programů je proto koncipován s cílem zvyšovat otevřenost a propustnost výchovného a vzdělávacího systému školy, optimálně využívat existující vzdělávací kapacity pro vytváření další nabídky vzdělávacích programů ve spolupráci s veřejností a podnikatelskou sférou.

Záměry činnosti VŠERS v roce 2012 respektují potřeby formovat osobnostní vlastnosti absolventů školy, utvářet jejich schopnosti analyzovat a hodnotit vývojové změny probíhající ve střední Evropě, prakticky uplatňovat syntézu globálního, celoevropského i středoevropského přístupu.

Prioritou bude v roce 2012 postupná příprava reakreditace oborů Bezpečnostně právní činnost a Ekonomika a management, která proběhne v roce 2013 a jejímž cílem je kromě zkvalitnění výuky i zatraktivnění jednotlivých studijních oborů.

Zvažováno je též opětovné podání akreditace navazujícího magisterského programu navazujícího na bakalářský program Bezpečnostně právní, studijní obor Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě. Realizace magisterského studijního programu by umožnila pokračovat v dalším rozvoji školy a vychovávat odborníky, kteří budou ovládat komplex vědeckých poznatků a praktických dovedností, nezbytných pro uplatnění absolventa v kvalitativně novém prostředí středoevropského regionu. Tak se může škola významně podílet na zvýšení počtu vysokoškolsky vzdělaných odborníků, na zvyšování vzdělanosti v jihočeském regionu především v těch oblastech, které nejsou v nabídkách ostatních veřejných a soukromých vysokých škol dostatečně zastoupeny. Další prioritou v roce 2012 je podání žádosti o nový bakalářský studijní program zaměřený na ruský jazyk.

Obsahy studijních programů a jejich pedagogická realizace směřují na zvyšování úrovně profesní adaptability na podmínky a požadavky praxe, na osvojení schopnosti samostatně řešit potřeby regionů v rámci integračních procesů. Aktualizace předpokládá inovační pedagogické prostředí, zdokonalování výukových postupů učitelů VŠERS a optimální zastoupení kvalifikovaných vysokoškolských pracovníků z jiných

vědeckých a pedagogických pracovišť v Akademické radě VŠERS, jejich působení ve zkušebních komisích SZS i v oponenturách výzkumné činnosti. Důležitým ukazatelem je úspěšnost studentů zapojených do různých forem vědeckovýzkumné činnosti i konkurzních a výběrových řízení na zahraniční studijní pobyty. Každý rok dochází v těchto oblastech k významným kvalitativním a kvantitativním posunům.

Cílem pro rok 2012 a další léta je získání vědeckého projektu na VŠERS – např. v rámci MV ČR nebo GA ČR. Neméně důležitou aktivitou bude snaha o získání dalších rozvojových projektů z národních či evropských zdrojů.

VŠERS nadále kvantitativně měří kvalitu a excelenci svých akademických činností, k čemuž slouží nově koncipovaná Směrnice ke kvantifikaci pedagogických a tvůrčích činností akademických pracovníků VŠERS, která klade důraz na výstupy a měřitelné výsledky. V období roku 2012 tak je věnována zvýšená pozornost řízení vysoké školy, přípravě úspěšných projektů vědeckovýzkumného charakteru, přípravě nových magisterských a bakalářských programů a spolupráci s aplikační sférou.

Pro rok 2012 jsou realizovány zejména tyto akce a činnosti:

- vydání 2–3 vědeckých monografií, opětovné podání 1–2 projektů do GA ČR,
- podání 1–2 rozvojových projektů do operačních programů Vzdělávání pro konkurenceschopnost, Lidské zdroje a zaměstnanost a dalších dle aktuálních výzev,
- zvýšení publikační činnosti akademických pracovníků VŠERS,
- vydávání recenzovaného vědeckého časopisu pro otázky společenských věd Auspicia obsahující zahraniční vědecké příspěvky partnerů VŠERS,
- rozvíjet i nadále studentskou vědeckou odbornou činnost (SVOČ), více zaměřit témata bakalářských prací na vědecko-výzkumnou problematiku řešenou VŠERS,
- konání výroční konference VŠERS,
- realizaci stávajících i nových kurzů a studijních programů dalšího vzdělávání, které akreditovalo Ministerstvo vnitra ČR, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR a Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR.

redakce

Studenti a absolventi v akreditovaných studijních programech

Studenti

V roce 2011 studovalo na VŠERS 546 studentů. Jejich rozdělení mezi prezenční a kombinované a ve věku nad 30 let je uvedeno v grafu.

V roce 2011 studovalo na VŠERS 39 % studentů v prezenční formě studia a 61 % v kombinované formě studia

Studijní neúspěšnost

Kontrola studia je provedena kontrolou zápisů v indexech, v zápisových listech a v počítačovém programu Moggis. Provádí se vzhledem ke kreditnímu systému po mezním ročníkovém termínu, kterým je konec zkušebního období letního semestru. V průběhu studia jsou studenti upozorňováni na neplnění studijních povinností.

V roce 2011 studia přerušilo 13 studentů, 24 studentů opakuje ročník, 22 studentů studium ukončilo (13 studentů bylo vyloučeno, 9 studium ukončilo z vlastního rozhodnutí).

Studijní neúspěšnost je 11 % celkem, z toho 7 % v oboru Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě, 19 % v oboru Regionální studia a 8 % v oboru Management a marketing služeb.

Absolventi

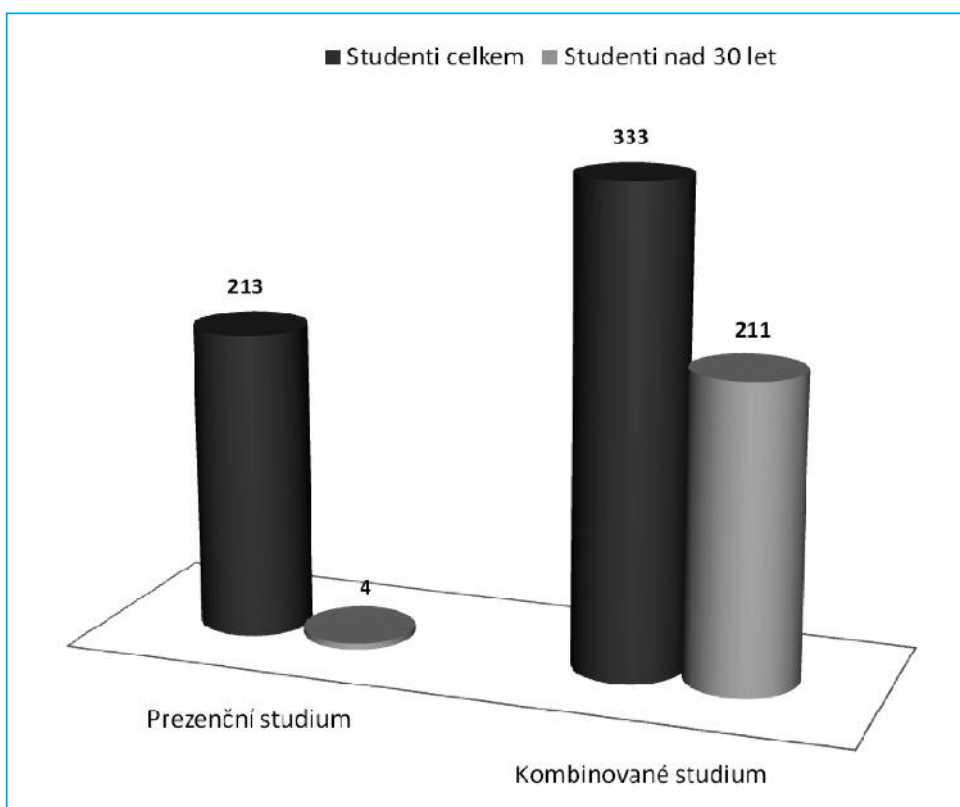
Vysoká škola založila Klub absolventů VŠERS. Absolventi mají možnost získat aktuální informace o akcích, které škola pořádá, o nových přírůstcích v knihovně a další informace o škole. K tomu škola využívá nejen svoji databázi absolventů, ale také portál www.absolventi.cz/www.mojenastenka.cz, který provozuje Asociace studentů a absolventů (ASA). Absolventi tak mají možnost získat ucelené informace o dění ve škole. Na významné akce jsou absolventům rozesílány pozvánky.

Středisko vzdělávací politiky Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy každoročně připravuje analytickou zprávu. Zpráva pojednává o vývoji zaměstnatelnosti, kvalifikační náročnosti a pracovních příjmech vysokoškoláků v ČR a v zahraničí. Obsahuje mimo jiné infor-

mace o zaměstnanosti absolventů jednotlivých veřejných i soukromých vysokých škol a fakult v ČR. Vysoká škola evropských a regionálních studií se dle výsledků řadí mezi velmi kvalitní vzdělávací instituce v Jihočeském a Středočeském kraji, neboť v roce 2011 bylo 9 nezaměstnaných absolventů, to je 4,3 %, což je mezi jihočeskými vysokými školami nejlepší výsledek.

Součástí bakalářského studia na VŠERS je i odborná praxe studentů, kterou mohou studenti absolvovat i u svých budoucích potencionálních zaměstnavatelů. VŠERS má uzavřené smlouvy na konání praxe s Krajským úřadem Jihočeského kraje, ČSOB, Krajským vojenským velitelstvím atd.

ferebauerová@vsers.cz

Spolupráce s Vysokou školou bezpečnostního manažerstva v Košicích

Aktuální souhrn stavu dílčí mezinárodní spolupráce, realizované Katedrou právních oborů a bezpečnostních studií Vysoké školy evropských a regionálních studií, o.p.s. v rámci institucionálního projektu Vysoké školy bezpečnostního manažerstva v Košicích „Rizika a prevence hospodářské kriminality v podmínkách ekonomické nestability“ (viz RČP: IP/18/VŠBM/2010)

Vzhledem k celospolečenské naléhavosti, existenci národních, mezinárodních ekonomických i sociálních konsekvencí probíhající finanční a dluhové krize, která zcela neodiskutovatelně nabývá globálních rozměrů, nelze v rámci retrospektivního nástupu a zhodnocení stavu dílčí mezinárodní spolupráce v oborově blízké tematické oblasti, realizované Katedrou právních oborů a bezpečnostních studií Vysoké školy evropských a regionálních studií, o.p.s. (dále jen KPOBS), plně reflektující stálou snahu naplnit účinné aktualizace dlouhodobého záměru VŠERS, o.p.s. (viz BOD 2 Aktualizace dlouhodobého záměru vzdělávací a vědecké, výzkumné, vývojové a inovační umělecké a další tvůrčí činnosti na Vysoké škole evropských a regionálních studií, o.p.s., podbod 2.1 Internacionalizace 2.1.1 Internacionalizace ve vzdělávání) přehlédnout celospolečensky aktuální počín Grantové komise Vysoké školy bezpečnostního manažerstva v Košicích (dále jen VŠBM), která ve složení Dr.h.c. prof. Ing. Mariána Mesároše, CSc., prof. Ing. Vladimíra Sedláka, PhD., JUDr. Stanislava Křižovského, PhD., Ing. Dariny Jakobové, Bc. Ivety Fabiánové nejen schválila, ale v současné i minulé době systémově a žádoucím způsobem podporuje realizaci institucionálního projektu VŠBM „Rizika a prevence hospodářské kriminality v podmínkách ekonomické nestability“.

Projekt VŠBM je neodiskutovatelně a velmi adresně zacílen zejména na multidisciplinárně orientovaný analytický a syntetizující postih, směřovaný k „identifikaci a analýze rizik a nástrojů prevence hospodářské kriminality v období globální ekonomické nestability“. V samotném průběhu realizace tohoto projektu VŠBM došlo v průběhu jeho přípravné části po linii VŠBM jak k prvotnímu shromažďování a zpracovávání relevantní dostupné domácí a zahraniční literatury, související s řešenou problematikou, tak k následným velmi adresně a kvalitně zpracovaným publikačním výstupům v odborných časopisech a vědeckých sbornících, včetně prezentace aktuálních odborných poznatků, zejména na vědeckých konferencích, zaměřených na tuto problematiku.

Za zmínku stojí zejména publikační výstupy, pocházející z autorské dílny řešitelů tohoto institucionálního projektu a uznávaných odborníků na danou tematickou oblast, Ing. Jany Fabiánové, PhD., Ing. Moniky Daňové, PhD., s názvem „Hospodářská kriminalita v období ekonomické nestability“. Autorský velmi kvalitně zpracovanou vědeckou práci spoluřešitele projektu Dr.h.c. doc. Ing. Imricha Dufince, CSc, mimořádného profesora, s tematickým názvem „Manažerstvo bezpečnosti podniku.“ In. Manažerstvo bezpečnosti, Zborník vedeckých prác VŠBM, s. 315, VŠBM Košice 2010 apod.

V průběhu akademického roku 2011/2012 byla dále na základě požadavku výše uvedené zodpovědné řešitelky institucionálního projektu VŠBM Ing. Jany Fabiánové, PhD. poskytnuta v rámci naznačené stálé snahy KPOBS o průběžné plnění účinných aktualizací dlou-

hodobého záměru Vysoké školy evropských a regionálních studií potřebná organizační a metodická součinnost, směřovaná k podpoře realizace dílčího kvalitativního výzkumu i v rámci teritoriálních specifík území Jihočeského kraje. Pro potřebu rozšíření a podpory této dílčí mezinárodní spolupráce došlo následně k implementaci souvisejících odborných témat připravovaných zpracováváním projektů do zadání témat Bc. prací, zejména v obsahu oborově blízkého vzdělávacího programu bezpečnostně právní činnosti, oboru bezpečnostně právní činnosti ve veřejné správě, komplexně zabezpečeném VŠERS, o.p.s.

V průběhu akademického roku 2011/2012 byly taktéž dovedeny do finální podoby další společné publikační výstupy v rámci již tradiční mezinárodní „jarní“ vědecké konference realizované a organizované VŠERS, o.p.s. V určujícím časovém období, tj. po ukončení akademického roku 2011/2012, byl úspěšně doveden do konce další společný příspěvek určený ke zpracování a publikování v edičním oddělení VŠERS, a to především ke zveřejnění v recenzovaném časopisu pro oblast společenských věd *Auspicia*.

S přihlédnutím ke stávajícím silám a prostředkům KPOBS a s ohledem na rozpracovanost zkoumané problematiky je zapotřebí připomenout další snahu aktuálně podpořit předmětný institucionální projekt VŠBM a rozpracovat zkoumané oblasti i tzv. „lex specialis“, a to v okruhu vybraných segmentů hospodářské trestné činnosti, včetně rozpracování případných výstupů a návrhů na vytvoření možné metodiky, související s odhalováním a vyšetřováním vybraných skutkových postat trestných činů hospodářské kriminality se zaměřením na ČR, který by bylo možné využít i v podmínkách Slovenské republiky. To je potřebné zejména vzhledem k dynamičnosti právní úpravy, zejména v souvislosti s nabytím účinnosti zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.

V procesu rozpracovanosti zkoumané oblasti je i nadále snahou KPOBS dále přispět k vytvoření metodiky, využitelné orgány činnými v trestním řízení, včetně pojmenování a popisu legitimních prostředků a nástrojů, které jsou k těmto činnostem využívány. Vzhledem k charakteristice anotace institucionálního vědeckého projektu VŠBM budou s ohledem na tematickou atraktivnost VŠBM podporovaného institucionálního projektu dále ze strany KPOBS detailně rozpracovány možná preventivní opatření i proti této trestné činnosti a výstupy budou poskytnuty partnerům VŠBM s poukazem na praxeologické postihy zkoumané oblasti podchyčující efektivní prevenci tohoto segmentu hospodářské kriminality. Vzhledem k atraktivnosti zpracovávaného tématu jak v ČR, tak i ve SR a připravovaným publikačním výstupům KPOBS by tyto výstupy mohly dále aktuálně reflektovat např. i dynamičnost právní úpravy, s poukazem k podrobné analýze ustanovení § 210 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, týkající se zejména problematiky kriminologických a trestněprávních aspektů „pojistných podvodů“ apod.

*Mgr. et Bc. Kříha Josef
tajemník Katedry právních oborů a bezpečnostních studií*